

Проф. д-р Яшар Кандемир

101 спомена от Мухаммед

салляллаху алейхи ве селлем

Проф. д-р Яшар Кандемир

101 спомена от Мухаммед салляллаху алейхи ве селлем

Превод от турски:

Колектив от студенти, завършили
Ислямска теология в гр. Бурса – Турция

Фондация за приятелство и братство
“Ахмед Давудоглу”

София 1428 – 2007

Съдържание

Предговор.....	8
1. Най-достойният мюсюлманин	10
2. Нима искаш два пъти да го убиеш?	11
3. Хората с тежко изпитание	12
4. Нима му разтвори сърцето и видя?	13
5. Молитва за дъжд	14
6. Ще видите Аллах.....	16
7. Не убивайте децата и жените	17
8. Загадката на Пратеника (с.а.с.).....	18
9. Вода за абдест	19
10. Останете по местата си	20
11. Някой от вас сънува ли?	21
12. Какво означава гъйбет (злословие)	22
13. Не се подвеждай по външността.....	23
14. Как трябва да се живее земният живот.....	24
15. Икаш ли да спечелиш севаб (награда).....	25
16. Сура Ихляс	26
17. Когато се свършиха запасите	27
18. Когато целуна детето.....	28
19. Поне днес се изкъпете.....	29
20. Стани, ей Ебу Тураб.....	30
21. Начин на разпределяне	31
22. Кажи му, че го обичаш	32
23. Моли се и за най-скъпия ми човек	33
24. Беше завързал камък на корема си.....	34

25. Кланяй се още веднъж	37
26. Прокълнатата камила	38
27. Кое е допустимо	39
28. Кога ще настъпи Съдният ден?	40
29. Остарееш ли, ще ти е трудно	41
30. Предупреждение към търговците	43
31. Каквото и да питате, ще ви отговоря	44
32. Денят, в който всеки ще бъде загрижен единствено за себе си	46
33. Последното слово на минбера	47
34. Милостта на Аллах	48
35. Пази последователите ми	49
36. Колко от обитателите на Дженнета са от общността на Мухаммед?	50
37. Доброто заличава злото	51
38. Поради глад	52
39. Повече от нужното	55
40. Наследственост	56
41. Добро и зло	57
42. Предимство има този, който иска да изучи религията	58
43. Наказанието за несправедливо отношение спрямо съседа	59
44. Всеки възход е последван от падение	60
45. Случката с бедуина	61
46. Дела, водещи в Дженнета	63
47. Един сватбен разказ	64
48. Мъката на бедните сподвижници	65
49. Ела да се състезаваме	67

50. Една игра на дявола	68
51. Опрости половината	69
52. За тези неща трябва да се уповаваме на Аллах.....	70
53. Едната е за Дженнета, а другата – за Джехеннема	72
54. Най-ценният поздрав	73
55. Печелене на хиляда награди всеки ден	74
56. Камилата, която се оплака от собственика си	75
57. Ако чуваш езана.....	76
58. Хората, с които Аллах Теаля се гордее	77
59. Как трябва да се започне дуата?	78
60. Старицата от рода Бени Израил	79
61. Оригване	81
62. Дрехата ти нова ли е?	82
63. Отваряне на нов път	83
64. Видя ли как те спасих?	85
65. Слушай какво казват съседите ти.....	86
66. Животните не могат да говорят.....	87
67. Аз съм един невеж човек.....	88
68. Младеж, който иска да направи прелюбодеяние	89
69. Нека езикът ти винаги споменава Аллах.....	91
70. Нека да изпълнява намаза кратко	92
71. Опасността от езика	93
72. Една съдържателна дуа	95
73. Букет от наставления	96
74. Защо не дойде Джебраил (а.с.)?	98
75. Равенство измежду децата.....	99
76. Прочита ли се една трета от Корана за една нощ?.....	100

77. Искащият възмездие сподвижник.....	101
78. Хайде върни си му дрехата.....	102
79. Пропадащите добрини.....	103
80. Проклятието се връща.....	104
81. Обетът на жените.....	105
82. Мярката за добро и за зло	106
83. Пътищата, водещи към добрините (севаб).....	107
84. Колко поздрава трябва да се отправят към Пратеника?	109
85. Защо Айше (р.а.) се ядоса на евреите?.....	111
86. Как Ебу Рафи'а стана мюсюлманин	113
87. Радостна вест.....	114
88. Какво щеше да му дадеш?	115
89. Два въпроса, два отговора.....	116
90. Наградата за онези, които отправят поздрав и благослов (саяту селям) на Пратеника (с.а.с.).....	117
91. Пътят, смекчаващ сърцето	118
92. Случилото се на похода към Хайбер.....	119
93. Съветите, които даде на Укбе	120
94. Кой иска да практикува тези неща?.....	122
95. Нещата, които водят в Дженнета и Джехеннема.....	123
96. Пратеник-раб.....	124
97. Да бъдеш любимец на хората и на Аллах.....	125
98. Някои от основите на религията	126
99. При появата на разногласия	129
100. Споменаването, което препоръча на дъщерята на чичо си	130
101. Достоеен за Дженнета.....	131

Речник	132
---------------------	------------

Предговор

Сподвижниците (сахабетата) научиха прекрасната ни религия от любимия ни Пратеник – Мухаммед (с.а.с)¹.

Най-добрият начин за научаване е бил питането. Приятелите на Пратеника (с.а.с), които наричаме сахабета (сподвижници) изучавали религията по този начин. Всеки е споделял болката си с него и намирал решение.

Който се съмнявал в съпругата си, се допитвал до Пратеника (с.а.с). Който искал да научи прекия път към Дженнета, идвал и питал него. Друг пък го попитал за дело, което ще му донесе повече награда, ако го извършва.

Любимият Пратеник на Аллах (с.а.с) е изслушал с търпение хиляди подобни въпроси и на всеки е посочил решението. А понякога преди да бъде попитан, засягал някои въпроси, които смятал за важни.

Как предупреждавал търговците? По какъв начин разяснявал, че измъчването на комшията е голям грях. Какво е казал на онези, които се отнасяли грубо с животните?

Какво е отговорил на сподвижника, който му казал, че той му е причинил болка и иска възмездие?

Коя загадка е задал на приятелите си?

Какви били дните, в които се е превивал от глад?

Как е определил мярката за добро и зло?

Как е научил да се моли онзи, който не знаел?

Как се е отнасял с децата?

---

¹ (с.а.с) – салляллаху алейхи ве селлем – Аллах да го благослови и с мир да го дари.

Как е хванал шейтана за ръката?

Тези сто и един спомена, който ще ги четете с голямо желание, са събрани от достоверни предания (хадиси).

В подредбата на хадисите се следваше метода на Свещения Коран и случките, свързани с една и съща тема съм представил в определени интервали.

Този букет от рози, който е набран от Века на щастието (епохата на Пратеника (с.а.с)) с благоуханието си ще ви отведе в онази благословена епоха, ще ви предостави възможността да се разходите в розовата градина на Пратеника (с.а.с) заедно с най-щастливите хора на света (сподвижниците).

И ако Аллах е пожелал, тези безценни спомени ще открият нови хоризонти в душевния ви свят.

Ноември 2003, Истанбул

проф. д-р Мехмет Яшар Кандемир

1. Най-достойният мюсюлманин

Абдуллах ибни Шеддад (р.а.)² разказва:

“Трима от племето Беда Узре дойдоха при Хазрети Мухаммед (с.а.с.) и приеха исляма. След това Пратеникът на Аллах (с.а.с.) попита:

- Кой би ги приютил заради мен?

Талха бин Убейдуллах (р.а.) каза:

- Аз, о, пратенико на Аллах.

И така те останаха да живеят при него. Един от тях се присъедини към един от отрядите, изпратени от Расулюллах (с.а.с.) и падна шехид (загина в името на Аллах). Вторият сподвижник се присъедини към друг отряд и той загина като шехид. След известно време третият сподвижник почина в леглото си, а не в битка. Талха бин Убейдуллах (р.а.) продължи:

- Сънувах как тримата влязоха в Дженнета (рая). Човекът, който бе починал след приятелите си, в леглото, бе най-отпред. След него беше вторият сподвижник – шехид. А първият шехид бе най-отзад. Това ме учуди и отидох при Пратеника (с.а.с.), за да му разкажа съня си.

Тогава той ми каза следното:

- О, Талха, какво те учуди, какво не можа да разбереш? Знай, че най-достоеен е онзи, който е изживял дълъг живот като мюсюлманин (вярващ) и е споменавал Аллах със словата Субханеллах (Аллах е Пречист), Аллаху екбер (Аллах е Велик) и Ля иляхе иллялах (няма друго божество освен Аллах).”³

---

² (р.а.) – радияллаху анх – Аллах да е доволен от него.

³ Ахмед бин Ханбел, Муснед, Кахире 1313,1,163;Елбани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, Рияд 1415/1995, II, 254, номер 654.

2. Нима искаш два пъти да го убиеш?

Абдуллах ибни Аббас (р.а.) разказва:

“Един ден Пратеникът на Аллах (с.а.с) мина покрай някакъв човек, който бе повалил една овца, натискайки главата ѝ с крака си, точеше ножа пред изплашените ѝ очи. Хз. Мухаммед (с.а.с.) веднага го упрекна:

- Не можа ли предварително да си наточиш ножа? Нима искаш два пъти да убиеш животното?”⁴

---

⁴ Абдурреззак, ел-Мусаннеф (нашир Хабибуррахман ел-Азами), Бейрут 1403, IV, 493, Таберани, ел-Муджемул-кебир (нашир Хамди бин Абдулмеджид ес-Силефи), Мусул 1404/1983, XI, 332-333; Таберани, ел-Евсат.

3. Хората с тежко изпитание

Сад ибни Еби Ваккас (р.а.) разказва:

“Един ден попитах Пратеника на Аллах (с.а.с) кои хора биват сполитани от най-големите неприятности:

- Най-големите беди сполетяват пратениците. След това онези, които са най-близо до тях и така спадат степен по степен надолу. Величината на изпитанията е според вярата на човека. Ако той е силно вярващ, тогава и изпитанията му са много. Но ако вярата му е слаба, то и бедите му са малко и те не ще го напуснат, докато не се пречисти от греховете си.”⁵

---

⁵ Тирмизи, Зухд 54; Ибни Мадже, Фитен 23; Дарими, Рикак 67; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, 1,273-27, номер. 143.

4. Нима му разтвори сърцето и видя?

Усаме бин Зейд (р.а.) разказва:

“Пратеникът на Аллах (с.а.с) ни беше изпратил срещу рода Хурака на племето Джухейне. Нападнахме ги сутринта рано и ги победихме. Аз заедно с друг мюсюлманин от Медина преследвахме един от тях. И когато го настигнахме, той каза “Ля иляхе илляллах” (няма друго божество освен Аллах). Поради това приятелят ми дори не го докосна, а аз замахнах със сабята си и го убих. След като се върнахме в Медина, това стигна до ушите на Хз. Мухаммед (с.а.с.) и той ме попита:

- Нима уби човека при положение, че каза “Ля иляхе илляллах”?!

- О, Пратенико на Аллах, той каза “Ля иляхе илляллах”, за да се спаси.

- Нима разтвори сърцето му и видя, че е казал “Ля иляхе илляллах”, за да се спаси? Какво ще правиш, когато словото “Ля иляхе илляллах” се появи срещу теб в Съдния ден?

- О, Пратенико на Аллах, помоли Великия Аллах да ми прости.

Обаче той непрекъснато повтаряше: “Какво ще правиш, когато словото “Ля иляхе илляллах” се появи пред теб в Съдния ден?” Толкова пъти повтори тези слова, че си казах:

- Де да бях станал мюсюлманин в онзи ден.”⁶

---

⁶ Бухари, Мегази 45, Дият 2; Муслим, Иман 158-160, Ебу Давуд, Джихад 94; Тирмизи, Тефсирул-Коран 11.

5. Молитва за дъжд

Енес бин Малик (р.а.) разказва:

“Веднъж, докато Расулюллах (с.а.с.) беше още жив, ни сполетя суша. В един петъчен ден, когато Пратеникът на Аллах (с.а.с.) четеше хутбе (петъчна проповед), влезе някакъв бедуин, спря се пред него и каза:

- О, Пратенико на Аллах, конете и стадата ни са погубени, семействата и децата ни гладуват. Моли Аллах да ни изпрати дъжд!

Расулюллах (с.а.с.) вдигна ръце, молейки се:

- О, Аллах дай ни дъжд!

Вярващите също се помолиха заедно с него. По това време небето бе ясно като огледало и нямаше нито един облак. Изведнъж зад Расулюллах (с.а.с.) се появи облак под формата на щит, който стигна до средата на небето и след това се разсея. Кълна се в Аллах, че Пратеникът (с.а.с.) не свали ръце и не слезе от минбера, докато облаците не покриха небето като планини. Когато слизаше, видях как дъждовни капки се стичаха от брадата му.⁷ Дори младежите, които живееха наблизо, започнаха да се тревожат как ще се приберат. Излязохме от месджидата (джамията) и се прибрахме вкъщи, газейки по водата. И така ден след ден продължи да вали до другия петък.

В петък, когато Расулюллах (с.а.с.) произнасяше проповедта, влезе един човек и каза:

---

⁷ Тъй като по онова време покрива на Месджиди Небеви е бил от фурмови клони, дъжда е прониквал в него.

- О, Пратенико на Аллах, къщите се срутиха, пътищата са непроходими, животните започнаха да се давят. Моля те, моли Аллах да спре това бедствие.

Тогава Расулюллах (с.а.с) се усмихна на човешката припряност и вдигайки ръце към небесата, каза:

- О, Аллах, изсипи дъжд наоколо, над планините, над горите, над полята, а не над нас. Казвайки това, където и да посочеше Расулюллах (с.а.с.), там се изливаха облаците, после се разсеяха в едната и в другата посока и изчезнаха от небосвода на Медина. Излязохме и вървахме под слънчевите лъчи. От долината в продължение на един месец течеше вода. И който идваше към Медина, независимо откъде, казваше, че е валило обилно.”⁸

---

⁸ Бухари, Джума 35, Истиска 6-12, 14, 24, Менакъб 25, Едеб 68, Даават 24; Муслим, Истиска 8; Ебу Давуд, Истиска 2; Несаи, Истиска 1,9, 10,17,18.

6. Ще видите Аллах

Джерир ибн Абдуллах (р.а.) разказва:

“Една вечер когато стояхме с Пратеникът на Аллах (с.а.с.), той погледна към пълната луна и каза:

- Както виждате ясно тази луна, без да се блъскате и тъпчете, така ще видите и Аллах! Затова направете всичко, което е по силите ви, за да изпълнявате всички намази преди изгрева и залеза на слънцето. След това прочете този аят: **„...и прославяй с възхвала твоя Господар преди изгрева на слънцето и преди залеза, и прославяй Го в часове от нощта и през деня, за да си доволен!”** (Та-ха 20: 130).”⁹

---

⁹ Бухари, Мевакитус-саят 16, Тефсир 50/1, Тевхид 24; Муслим, Месаджид 211; Тирмизи, Дженнет 16, 17; Ебу Давуд, Сюннет 19; Ибни Мадже, Мукаддима 13.

7. Не убивайте децата и жените

Есвед ибн Сери (р.а.) разказва:

- Веднъж участвах в битка с Пратеника на Аллах (с.а.с.) и бях получил като плячка няколко камили. В онзи ден войниците бяха убили доста хора, дори деца и жени.

Когато чу за това, Расулюллах (с.а.с.) каза:

- Какво им става на тези хора, че стигат до крайност да убиват деца и жени?

Един от присъщващите там му отговори:

- О, Пратенико на Аллах, убитите деца са деца на тези, които приемаха за божество други, освен Аллах.

- Вижте, дори най-добрите от вас са деца на онези, които приемаха за божество друг освен Аллах. В никакъв случай не убивайте жените и децата!

После продължи:

- Всеки човек е създаден със способността да приеме исляма, това продължава, докато проговори и след това майка му и баща му го правят евреин или мюсюлманин.”¹⁰

---

¹⁰ Ахмед бин Ханбел, Муснед, III, 435, IV, 24; Дарими, Сийер 25; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, I, 759, номер 402.

8. Загадката на Пратеника (с.а.с.)

Абдуллах ибн Омер (р.а.) разказва:

“Един ден, както стояхме при Пратеника (с.а.с.), му бяха поднесени фурми от върха (на фурмово дърво)¹¹. След което попита:

- Измежду дърветата има дърво, чиито листа въобще не окапват. По повелята на Всевишния Аллах то дава изобилен плод и е като добрия мюсюлманин. Кажете ми кое е това дърво?

Всеки започна да изброява различни видове дървета. Досетих се, че това е фурмовото дърво. Обаче Хз. Ебу Бекир (р.а.) и баща ми Омер (р.а.) също бяха там. Тъй като аз бях най-малкият сред тях, се срамувах да разкрия загадката.

Те попитаха:

- О, Пратенико на Аллах, би ли ни казал кое е това дърво?

Пратеникът (с.а.с.) отговори:

- Фурмовото дърво.

По късно, когато казах на баща ми, че знаех отговора на загадката, той каза:

- Ако бе казал това там, щях да се зарадвам повече, отколкото ако притежавах цялото земно богатство.¹²

---

¹¹ Фурмата от върха на дървото съдържа сладка течност, която прилича на мляко.

¹² Бухари, Илим 4, 5, 14, 50, Буйу, 94, Едеб 79, 89; Муслим, Съфатул-мунафикин 63, 64, Тирмизи, Емсал 799.

9. Вода за абдест

Енес ибн Малик (р. а) разказва:

“Един ден видях Пратеника (с.а.с.) на пазара. Наближаваше вече време за следобеден намаз. Всеки бе търсил вода за вземане на абдест, но, уви, никой не бе намерил.

После донесоха съд с малко вода и го поставиха пред Пратеника. Той потопа в него своята благословена ръка и заповяда да се взема абдест от там. Докато вярващите вземаха абдест, забелязах, че водата извира измежду пръстите му. Там присъстваха 70-80 човека.”¹³

Енес (р.а.) предава, че е имало подобен случай и друг път, при който около 300 души са взели абдест по същия начин.

---

¹³ Бухари, Вуду 32,46, Менакъб 25; Муслим, Фезаил 4-6; Тирмизи, Менакъб 6; Несаи, Тахарет 61.

10. Останете по местата си

Джабир ибн Абдуллах (р.а.) разказва:

“Махалата, в която живееше моето племе Бену Селиме, бе доста далече от месджида. Около Джамията на Пратеника (с.а.с) (Месджид-и Небеви) имаше много празни места. Ние искахме да се преселим там като продадем къщите си. По това време беше низпослан следният аят: **“Ние съживяваме мъртвите. И записваме какво са направили преди, и следите им подир тях, и отбелязваме всичко в ясната книга.”** (Ясин, 36: 12)

Когато Пратеникът (с.а.с.) разбра за нашето намерение, попита:

- О, Бену Селиме, както разбрах, сте искали да се преместите близо до Месджид-и Небеви, така ли е?

- Да, о, Пратенико на Аллах! Наистина го желаем.

- О, ибн Селиме, останете по местата си! За да ви се пише севаб (награда) за всяка крачка, направена към джамията. Да, останете по местата си, за да печелите севаб за всяка крачка към джамията.”¹⁴

---

¹⁴ Муслим, Месаджид 280, 281; Тирмизи, Тефсирул Коран 36/1.

11. Някой от вас сънува ли?

Семуре ибн Джундеб (р.а.) разказва:

“Пратеникът Мухаммед (с.а.с.), след като изпълнеше сутрешната молитва, се обръщаше към нас с въпроса:

- Тази нощ кой от вас сънува ли?

Ако някой от нас беше сънувал нещо, разказваше видяното в съня си, а той го тълкуваше. Един ден Пратеника (с.а.с) отново попита:

- Някой от вас сънува ли?

- Не, никой!

- Аз сънувах!

И ни разказа видяното в съня си.”¹⁵

---

¹⁵ Бухари, Дженаиз 93; Муслим, Съня 23; Тирмизи, Съня 10.

12. Какво означава гъйбет (злословие)

Ебу Хурейра (р.а.) разказва:

“Един ден Хз. Мухаммед (с.а.с.) попита приятелите си:

- Знаете ли какво означава гъйбет?

- Аллах и Пратеникът Му знаят най-добре.

- Гъйбет означава да споменеш брат си по вяра с нещо, което не му харесва.

- Ами ако притежава този недостатък, с който го споменаваме? – попита един от сподвижниците.

- Ако притежава този недостатък, това означава, че злословиш (правиш гъйбет) по негов адрес, ако пък не го притежава, тогава го клеветиш.”¹⁶

---

¹⁶ Муслим, Бирр 70, Ебу Давуд, Едеб 35; Тирмизи, Бирр 23.

13. Не се подвеждай по външността

Сехл ибн Сад (р.а.)разказва:

“Един ден покрай Пратеника (с.а.с.) минал един човек. Пейгамберът (с.а.с.), обръщайки се към седналия до него сподвижник, попитал:

- Какво ще кажеш за този човек?

- Той е един от влиятелните и умни хора в обществото. Кълна се във Великия Аллах, че той може да се ожени за всяко момиче, което пожелае. Ако посредничи на някого, молбата му ще бъде приета, ако почне да говори, ще бъде изслушан. Хз. Пейгамбер (с.а.с.) не казал нищо. След малко минал друг човек. Той отново се обърнал към седналия до него:

- А какво ще кажеш за този?

- О, Пратенико, този човек е един от най-бедните мюсюлмани. Ако пожелае да се ожени за някое момиче, няма да му го дадат. Ако посредничи за някого, молбата му не ще бъде приета. Ако започне да говори, никой не ще се вслуша в думите му. Тогава Пратеника (с.а.с.) каза:

- Този беден човек е по-достоеен, отколкото целия свят, пълен с хора като другия.”¹⁷

---

¹⁷ Бухари, Ниях 15, Рикак 16; Ибни Мадже, Зухд 5.

14. Как трябва да се живее земният живот

Абдуллах ибни Умар (р.а.) разказва:

“Един ден Пратеникът (с.а.с.) ме хвана за раменете и каза:

- Изпълнявай задълженията си към Всевишния Аллах все едно Го виждаш! Живей на земята като странник или като пътник. Дори си представи, че си мъртъв! Не знаеш дали утре ще те споменават с добро или с лошо!

Абдуллах ибн Умар (р.а.) в допълнение даде следните съвети:

- Когато настъпи вечерта, не чакай сутринта! Когато настъпи сутринта, не чакай вечерта! И се подготви за болест в дните, когато си здрав и за смъртта – през целия си живот!”¹⁸

---

¹⁸ Бухари, Рикак 3; Тирмизи, Зухд 25.

15. Искаш ли да спечелиш севаб (награда)

Абдуллах ибн Амр (р.а.) разказва:

“Един ден при Пратеника на Аллах (с.а.с.) дошъл някакъв човек и поискал разрешение да воюва в името на Аллах. Пратеникът (с.а.с.) се обърна към него с въпроса:

- Има ли някой жив от родителите ти?
- Да, и двамата са живи
- Искаш да спечелиш награда от Аллах, нали?
- Да, искам!
- Тогава се върни при майка си и баща си и се грижи за тях.”¹⁹

---

¹⁹ Бухари, Джихад 138.

16. Сура Ихляс

Айше (р.а.) разказва:

“Расулюллах (с.а.с.) бе назначил един мъж за командир на един военен отряд, който бе изпратил да воюва. Този човек имаше навика по време на колективен намаз с войниците във всеки втори рекят да чете сура “Ихляс”. Когато се завърнаха от битката, Пратеникът (с.а.с.) бе уведомен за това.

- Попитайте го защо е правил така? – им казал той.

- Обичам да я чета понеже в нея се описват качествата на Всемилостивия Аллах – отговорил човекът.

- Зарадвайте го, че и Аллах го обича.”²⁰

---

²⁰ Бухари, Тевхид 1; Муслим, Салютул-мусафирин 263; Несаи, Ифтитах 69.

17. Когато се свършиха запасите

Селиме бин Еква (р.а.) разказва:

“По време на битката при Хунейн запасите бяха към привършване и войниците бяха изпаднали в затруднение, затова се обърнаха към Пратеника (с.а.с.), искайки разрешение да заколят камилите си. Той им разреши. Когато срещнали Омер му казали за това. Тогава той каза:

- Не ще оцелеете без камили в това дълго пътуване!

След това отиде при Пратеника (с.а.с.) и му каза:

- О, Пратенико на Аллах, те не биха оцелели в това пътуване дълго време без камилите си. Тогава Пратеника (с.а.с.) каза:

- Съобщете на войниците да донесат всички останали запаси!

Тогава на земята бе застлана кожена постелка и донесеното бе струпано върху нея. Пратеникът (с.а.с.), ставайки на крака, се помоли на Аллах да изпрати благодатта си над храната. После повели на всеки да дойде със своя съд. Войниците напълниха съдовете си, а Пратеникът (с.а.с.) се обърна към всички с думите:

- С цялата си същност заявявам: “Няма друго божество освен Аллах и аз съм Негов пратеник.”²¹

---

²¹ Бухари, Щиркет 1, Джихад 123.

18. Когато целуна детето

Айше (р.а.) разказва:

Група бедуини, които живееха в пустинята, дойдоха при Пратеника (с.а.с.) и го попитаха:

- Вие целувате ли своите деца?

- Да, целуваме ги.

- Кълна се в Аллах, че ние не ги целуваме!

- Какво мога да сторя аз, ако Аллах е изтръгнал от сърцата ви чувството за милост.²²

---

²² Бухари, Едеб 18; Муслим, Фезаил 64; Ибни Мадже, Едеб 3.

19. Поне днес се изкъпете

Айше (р.а) разказва:

“По време на Мухаммед (с.а.с.) жителите на селата около Медина идваха на смени с прашните си дрехи, за да могат да изпълнят петъчния намаз. По това време всеки бе зает с някаква работа, поради което те идваха да се кланят с работните си дрехи. Миришеха на пот, защото прахът и калта бяха проникнали дълбоко в кожата им. Един ден, когато Пратеникът (с.а.с.) беше при мен, един от тях дойде при него.

Мухаммед (с.а.с.) му каза:

- Поне днес се изкъпете!²³

---

²³ Бухари, Джума 15, Буйу 15, Муслим, Джума 6; Ебу Давуд, Тахарет 128, Саят 205, Несаи, Джума 9.

20. Стани, ей Ебу Тураб

Сехл ибн Саад (р.а) разказва:

“Един ден по обяд Пратеникът на Аллах (с.а.с.) отиде при дъщеря си Фатима (р.а.). След като не видя Али (р.а.) вкъщи, я попита:

- Къде е синът на чичо ти?

- Между нас възникна малък спор и ние се скарахме. Затова той не спа при мен този ден – отвърна Фатима.

Пратеникът (с.а.с.) веднага изпрати един човек, който беше до него, да потърси Али.

Не след дълго мъжът дойде и каза, че Али (р.а.) спи в джамията. Пратеникът (с.а.с.) веднага се отправи натам. Видя, че Али (р.а.) спи, завил се с връхната си дреха, покрит целият с пръст. Почиствайки го от пръстта полепнала по него, Пратеникът (с.а.с.) му казал:

- Стани, о, Ебу Тураб²⁴, стани!

След този ден започнали да наричат Али (р.а.) с това прозвище. Той самият твърдял, че прякорът му харесва.”²⁵

---

²⁴ Речниковото значение на думата “Ебу Тураб” е “Баща на пръстта”, но се използва и като прякор със значение “човек, потънал в пръст”

²⁵ Бухари, Салат 58, Феаилус-сахабе 9, Едеб 113, Истизан 40; Тирмизи, Менакб 20.

21. Начин на разпределяне

Амр ибн Таглиб (р.а.) разказва:

“Веднъж на Пратеника (с.а.с.) му беше изпратено голямо дарение. Той веднага го раздаде на мюсюлманите. На някой даде, а на други – не. След като чу слухове за недоволство от страна на хората, на които не бе дал нищо, той се изкачи на минбера и след като възхвали Всевишния Аллах, заяви:

- От тези дарения на някои дадох, а на други — не. Но аз обичам повече тези, на които не дадох нищо. Някои получиха от дарението, защото видях в сърцата им припряност и пристрастеност към земното. А на други не дадох, защото Аллах е вложил в сърцата им богатство и благородство. Амр ибн Таглиб е един от хората с богати сърца.

В този момент аз седях точно срещу Пратеника (с.а.с.). Толкова се зарадвах, че дори и целия свят да ми бяха дали в замяна на тези думи, не бих ги заменил.”²⁶

---

²⁶ Бухари, Джума 29, Фарзул-хумус 19, Тевхид 49; Ахмед бин Ханбел, Муснед, V, 69.

22. Кажи му, че го обичаш

Енес ибн Малик (р.а) разказва:

“Един ден стоях до Пратеника (с.а.с.) и покрай нас мина някакъв човек. Тогава един от нас каза:

- О, Пратенико на Аллах, аз наистина обичам този човек заради Аллах.

- Добре, но ти каза ли му, че го обичаш? – го попита Мухаммед (с.а.с.)

- Не, не съм му казал.

- Тогава стани и му кажи, за да се зазdravi обичта помежду ви.

Той веднага стана, настигна човека и му каза:

- Аз те обичам заради Аллах.

- Нека и Аллах, заради Когото ме обичаш, да обича и теб. – му отговори мъжът.”²⁷

---

²⁷ Ебу Давуд, Едеб 112,113; Ахмед бин Ханбел, Муснед, III, 140-141,241.

23. Моли се и за най-скъпия ми човек

Енес ибн Малик (р.а) разказва:

“Веднъж Пратеникът на Аллах (с.а.с.) дойде у нас, за да посети майка ми – Умму Сулейм. Тя му предложи масло и фурми.

Тогава Хз. Мухаммед каза:

- Приберете си маслото и фурмите, защото аз съм в оруч.

След това стана и започна да изпълнява намаз в един от ъглите на стаята. Ние също застанахме зад него и започнахме да се кланяме. След това Мухаммед (с.а.с.) се помоли за Умму Сулейм и семейството ѝ.

Тогава майка ми му каза:

- О, Пратенико на Аллах, моли се и за най-скъпия ми човек.

- Кой е най-скъпият ти човек?

- Твоят слуга Енес.

След това Мухаммед (с.а.с.) отправи дуа да получи цялото щастие, което съществува на небесата и земята.

- О, мой Аллах, дай на Енес много деца и богатство и го направи блажен.

Сега от всички медински мюсюлмани аз съм най-богатият. Според това което, казва голямата ми дъщеря – Умеййе, до 694 година по хиджра, когато халифът Хаджадж е дошъл в Басра са починали над 120 мои потомци.²⁸

---

²⁸ Бухари, Савм 61, Даават 19, 26,47; Муслим, Месаджид 268, Феаилус-сахабе 141, Ахмед бин Ханбел, Муснед, III, i88.

24. Беше завързал камък на корема си

Енес ибн Малик (р.а.) разказа:

Един ден бях отишъл при Хз. Мухаммед (с.а.с.). Той беше седнал със сахабетата и говореше, а корема си беше стегнал с парче плат. Попитах един от приятелите му защо е сторил това, а те ми отговориха:

- От глад. След това отидох при втория ми баща Ебу Талха и му казах:

- Татенце, видях, че Мухаммед (с.а.с.) е увил корема си с парче плат и приятелите му ми казаха, че го сторил от глад. Той попита майка ми има ли нещо за ядене въкъщи и тя му отговори:

- Да, има едно парче хляб и няколко фурми. Ако Пратеникът на Аллах (с.а.с.) дойде у нас сам, ще може да го нахраним, обаче ако с него дойдат и други, за тях не ще стигне – отговори майка ми.

След това взе няколко питки, омесени от ечемично брашно, уви ги с едната част на кърпата си, и ги сложи в пазвата ми. А другата част от нея пхна под дрехата ми и ме изпрати при Мухаммед (с.а.с.).

Видях Мухаммед (с.а.с.) в месджидата да стои заедно с останалите и заставах пред тях. Пратеникът на Аллах (с.а.с.) ме попита:

- Ебу Талха ли те изпрати?

- Да.

- За да ни нахраниш ли?

- Да.

След това Пратеникът (с.а.с.) каза на сподвижниците да се отправят към къщата на Ебу Талха. Аз ги изпреварих и известих Ебу Талха за положението. Той каза на майка ми:

- Умму Сулейм, Хз. Мухаммед (с.а.с.) е повел хората и идват към нас, обаче в къщи няма нищо, с което да ги нахраним. Какво ще правим? Умму Сулейм отговори:

- Аллах и Неговият Пратеник знаят най-добре.

Ебу Талха стана и веднага отиде да посрещне Хз. Мухаммед (с.а.с.). Пратеникът (с.а.с.) влезе в къщата заедно с Ебу Талха и каза на майка ми:

- Умму Сулейм, донеси каквото имаш!

Майка ми донесе хляба, който беше останал и Хз. Мухаммед (с.а.с.) каза той да се нареже на парчета. Така и направиха. Майка ми изстисквайки торбата с масло, сложи по малко от него върху парчетата хляб.

После Хз. Мухаммед (с.а.с.) отправи дуа над тези парчета така, както Аллах е повелил, след което се обърна към Ебу Талха:

- Покани десет души.

Ебу Талха покани десет души, те се наядоха и излязоха.

Хз. Мухаммед (с.а.с.) повтори:

- Покани още десет души!

Ебу Талха повика още десет човека и те ядоха, докато се наядат, и излязоха.

Хз. Мухаммед (с.а.с.) още веднъж каза:

- Покани още десет души!

Така всички присъстващи се нахраниха. Бяха около 70-80 човека.²⁹

---

²⁹ Бухари, Менакъб 25; Муслим, Ешрибе 142,143; Тирмизи, Менакъб б.

25. Клания се още веднъж

Михджен ибн Ебу Михджен (р.а.) разказва:

“Стоях в месджида заедно с Пратеника (с.а.с.). В това време се четеше езан. Пратеникът (с.а.с.) стана и отиде да кланя намаз, но не след дълго се върна. Аз все още стоях на мястото си. Тъй като не бях отишъл да кланям заедно с него, ме попита:

- Защо не изпълни намаз заедно с всички останали? Или не си мюсюлманин?

- О, пратенико на Аллах, разбира се, че съм мюсюлманин, но аз бях извършил намаза си вкъщи.

- Дори и да си изпълнил намаз, когато дойдеш в месджида и се изпълнява групов намаз, кланяй се още веднъж – заповяда Пратеникът на Аллах (с.а.с.).

Същото се случило и с Йезид ибн Амир (р.а.). Когато Йезид един ден влязъл в месджида, намерил Пратеника (с.а.с.) да изпълнява намаз заедно с всички останали. И понеже той бил изпълнил намаза си вкъщи, седнал в единия край на месджидата и изчакал другите да свършат. След като му разказал подобно на случката с Михджен.

Пратеникът (с.а.с.) казал:

- Когато дойдеш в месджидата и видиш, че всички останали изпълняват намаз, дори и да си се кланял преди това, отново се кланяй. Първият намаз, който си отслужил, ще се приеме като фарз, а вторият като нафиле (допълнителен).”³⁰

---

³⁰ Малик, Муватта, Саятул-джемаа 8; Несаи, Имамет 53.

26. Прокълнатата камила

Имран ибн Хусейн (р.а.) разказва:

„В едно от пътешествията ни с Пратеника (с.а.с.) присъстваше и една жена от Медина, която пътуваше върху гърба на камилата си. Камилата ѝ се движеше бавно, затова в яда си тя я прокле.

Пратеникът (с.а.с.) чу клетвите ѝ и каза:

- Свалете целия багаж от гърба на камилата и я пуснете на свобода, защото тя вече е прокълната.“

Тази сива камила е още пред очите ми. Разхождаше се между хората, ала никой не я докосваше.”³¹

---

³¹ Муслим, Бирр 80-81; Ебу Давуд, Джихад 50; Ахмед б. Ханбел, Муснед, IV, 431.

* Пратеникът беше забранил да се проклина нещо или някой. И обръщаше голямо внимание на това. Когато чу клетвите на жената, той допусна, че може да направи същото и с хората затуй я наказва по този начин.

27. Кое е допустимо

Енес ибн Малик (р.а.) разказва:

“Един човек, обръщайки се към Пратеника (с.а.с.), го попита:

- О, Пратенико на Аллах, допустимо ли е човек да се поклони пред брата си по вяра или пред приятеля си?

Пратеникът (с.а.с.) му отговори:

- Не, не може.

- Може ли тогава да го прегърне и да го целуне?

- Не, не може да го целува.

- А да се здрависа, може ли?

- Да, ако иска, може да се здрависа.”³²

---

³² Тирмизи, Истизан 31; Ибни Мадже, Едеб 15; Ахмед бин Ханбел, Муснед, П1, 198; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, 1,298.

28. Кога ще настъпи Съдният ден?

Ебу Хурейра (р.а.) разказва:

“На мястото, където Пратеникът (с.а.с.) разговаряше със сподвижниците си, дойде един бедуин и го попита:

- Кога ще настъпи Съдният ден?

Без да му обръща внимание, Пратеникът (с.а.с.) продължи разговора си.

- Чу въпроса на бедуина – каза един от сподвижниците, ала не му хареса.

- Не – възрази друг, съмнявам се да го е чул.

Когато свърши разговора си, Пратеникът (с.а.с.) се обърна към сподвижниците:

- Къде е онзи, който попита за Съдния ден?

- Тук съм, о Пратенико на Аллах! – се обади бедуинът.

- Когато повереното започне да се губи, очаквай Къямета.

- Как ще се губи повереното?

- Когато бъде поверено на човек, който е неспособен да го пази, тогава очаквай Съдния ден.”³³

---

³³ Бухари, Илим 2; Рикак 35; Ахмед бин Ханбел, Муснед, II, 361.

29. Остарееш ли, ще ти е трудно

Абдуллах ибн Амр (р. а.) разказва:

“Моят баща ме ожени за едно благородно момиче от рода Курейш. Той винаги обръщаше внимание на снаха си и я разпитваше за мен. Веднъж на негов въпрос жена ми споделила:

Абдуллах е много добър съпруг! Обаче от сватбата ни до днес, нито веднъж не е легнал в семейното ни ложе, дори с ръка не ме е докоснал.

След като това мое състояние продължи дълго, разказал случая на Пратеника. (с.а.с.). Той казал:

- Прати Абдуллах при мен.

Когато отидох при него, ме попита:

- Как говееш?

- Всеки ден.

- Как четеш Корана?

- Всяка нощ.

- Не прави така, понякога говей, а понякога – не; в част от нощта спи, а в другата ставай и кланяй намаз, защото тялото ти има право над теб, очите ти също. Съпругата и гостите ти също имат права над теб. Говей по три дена месечно, а хатима (прочитането на Корана), го прави по един път в месеца.

- Аз имам сили за повече, о, Пратенико на Аллах!

Тогава говей три дена оруч в седмицата.

- Мога и повече.

- Добре тогава, един ден говей, а два дена – недей.

- Но аз имам сили за повече.

- Щом е така, един ден говей, един ден почивай. Такъв беше оручът на пратеника Давуд, който беше най-достойният оруч. А хатим на Корана прави един път в седмицата, защото не знаеш – може да живееш дълго и да не можеш да издържиш на всичко това.

Така ми повели Пратеникът (с.а.с.). Ех, защо не послушах думите му? Сега остарях и силите ми не достигат.”³⁴

---

³⁴ Бухари, Фезаилул Коран 34, Савм 55-59, Енбия 37; Муслим, Сиям 181-193; Ебу Давуд, Шехрурамазан 8, Савм 53; Несаи, Сиям 76-80; Ахмед б. Ханбел, Муснед, II, 159.

30. Предупреждение към търговците

Рифаа бин Рафи ел-Енсари (р.а.) разказва:

“Един ден отидох заедно с Пратеника (с.а.с.) на мястото за намаз. Когато видя пазаруващите, той се провикна:

- О, търговци!

Всички вдигнаха глави и се обърнаха към него за да чуят какво ще им каже:

В Къяметския ден (деня на възкресението) търговците ще се изправят от гробовете си като грешници. Освен онези, които се страхуват от Аллах, праведните и честни търговци.”³⁵

---

³⁵ Тирмизи, Буию 4; Ибни Мадже, Тиджарет 3; Дарими, Бую 7; Албани, Силсилетул Ехадисис Садиha, II, 693.

31. Каквото и да питате, ще ви отговоря

Енес ибн Малик (р.а.) разказва:

“Един ден по обяд Пратеникът (с.а.с.) излезе от дома си и изпълни обедния намаз. Сподвижниците зададоха доста повече въпроси от обикновеното, което го изнерви. В това състояние Пратеникът (с.а.с.) се изправи на минбера и започна да говори. През живота си не бях чувал такава реч:

- Ако знаехте това, което знам аз, щяхте да плачете много и да се смеете малко.

После спомена за Съдния ден и за събитията, които ще се случат тогава и каза:

- Ако някой, иска да ме пита нещо, нека го направи сега. Докато съм на това място, ще ви отговоря на всеки въпрос, свързан с онова, което ще се случи до Съдния ден. Всички сподвижници се уплашиха от тези думи и млъкнаха. Поогледах се наляво и надясно – всеки се беше завил презглава с дрехите си и плачеше. Пратеникът (с.а.с.) постоянно повтаряше:

- Питайте!

Някой се изправи и попита:

- О, Пратенико на Аллах, къде ще отида като умра – в Дженнета или в Джехеннема?

- В Джехеннема!

Абдуллах бин Хузафе, за когото хората говореха, че Хузафе не е истинският му баща, стана и попита:

- Кой е моят баща?

- Баща ти е Хузафе!

Пратеникът продължаваше да повтаря:

- Питайте! Питайте!

Хз. Омер (р.а) видя, че Пратеникът (с.а.с.) започна да се ядосва, застана на колене и каза:

- Ние приехме за Господар Аллах, за религия Исляма и за пейгамбер Хз. Мухаммед (с.а.с.). Затова се осланяме на Аллах от вредата, която може да ни донесе раздорът. След тези думи Пратеникът (с.а.с.) се успокои и каза:

- Преди малко, когато изпълнявах намаз, върху тази стена ми бяха показани Дженнета и Джехеннема. Не ми бяха показвани досега толкова доброта и красота, свързани с Дженнета и толкова ужас, царящ в Джехеннема.”³⁶

---

³⁶Бухари, Мевакитус-саят 11, Тефсир 5/12, Даават35, Рикак 18, Фитен 15, Итисам 3; Муслим, Фезаил 134-138; Ахмед бин Ханбел, Муснед, III, 107,177.

32. Денят, в който всеки ще бъде загрижен единствено за себе си

Айше (р.а.) разказва:

“Един ден Мухаммед (с.а.с.) каза:

- В Деня на равностетката хората ще застанат пред Аллах голи, боси и необрязани.

- О, Пратенико на Аллах, нима мъжете и жените, след като са голи, няма ли да се заглеждат помежду си? – го попитах.

- Айше, в този ден никой не ще помисли за такова нещо. След това прочете следния аят: **“Всеки от тях в този ден ще е зает с дело, което ще го поглъща.”** (Абесе, 80: 37).³⁷

---

³⁷ Бухари, Рикак 45; Муслим, Дженнет 56, 59; Тирмизи, Къамет 3, Тефсирул-Коран 80/2; Несаи, Дженаиз 118-119; Ибни Мадже, Зухд 33.

33. Последното слово на минбера

Енес ибн Малик и Абдуллах ибн Аббас (р.а) разказват:

“Ебу Бекир и чичото на Пратеника (с.а.с.) Аббас видяха как плачат мединските мюсюлмани в последните дни от живота на Мухаммед (с.а.с.) и ги попитаха:

- Защо плачете?

- Спомнихме си за дните, когато стояхме заедно с Пратеника (с.а.с.) и той ни говореше – отговориха те. Един или двама сподвижници влязоха при Расулюллах (с.а.с.) и му разказаха какво са видели. Тогава той наметна една по-голяма дреха на раменете си, нави сив тюлбен на главата си, изкачи се на минбера и това му бе последното изкачване. Най напред възхвали Всевишния Аллах и каза:

- Ей, хора, приближете се.

Всички сподвижници се събраха около него, за да чуят словата му:

- Завещавам ви да се отнасяте добре с енсарите. Те са моите доверени приятели. Обещаха да ме закрилят и изпълниха обещанието си. Остава само да бъдат удостоени с Дженнета и нивата му, които са заслужили. От ден на ден чужденците в Медина ще се увеличават, Енсарите ще намаляват и ще останат, колкото солта в храната. Който и да управлява от последователите на Мухаммед, нека приеме добротата на добродетелните и опрости съгрешилите.”³⁸

---

³⁸ Бухари, Джума 29, Менакъб 25; Менакъбул-енсар 11; Муслим, Тирмизи.

34. Милостта на Аллах

Омер ибн Хаттаб (р.а) разказва:

“Веднъж при Мухаммед (с.а.с.) бяха доведени група пленници. Сред тях имаше жена кърмачка, която бе изгубила детето си и когато го видя, се затича към него, прегърна го, притисна го до себе си и започна да го кърми. Пратеникът на Аллах (с.а.с.) посочвайки жената, попита:

- Какво ще кажете? Тази жена би ли си хвърлила детето в огъня?

- Ако зависи от нея, никога не би го направила – му отговорихме. След това Мухаммед (с.а.с.) каза:

- Милостта на Аллах към Своите раби е по-голяма от милостта на тази жена към своята рожба.”³⁹

---

³⁹ Бухари, Едеб 18; Муслим, Тевбе 22.

35. Пази последователите ми

Абдуллах ибн Амр ибн Ас (р.а) разказва:

“Един ден Пратеникът на Аллах (с.а.с.) прочете айета, свързан с Ибрахим (а.с.): **“Господарю мой, те заблудиха мнозина от хората. Който ме последва, той е с мен, а който ми се възпротиви – Ти си опрощаващ, милосърден.”** (Ибрахим, 14: 36). След това прочете думите на Иса (а.с.): **“Ако ги измъчваш – те са Твои раби, а ако ги опростиш – Ти си Всемогъщият, Премъдрият.”** (Маиде, 5: 118). После Пратеникът на Аллах (с.а.с.) отправи следната дуа и заплака:

- О, Аллах, пази общността ми и се смили над нея. Тогава Всевишният Аллах заповяда на Джебраил (а.с.):

- Въпреки, че Твоят Господар най-добре знае всяко нещо, иди при Мухаммед (с.а.с.) и го попитай защо плаче.

Мухаммед (с.а.с.) казал, че плаче, защото се безпокои за своята общност. И без това Великият Аллах знаел най-добре защо плачел. След като Джебраил (а.с.) предал получения отговор, Всевишният Аллах му заповядал:

- Иди и кажи на Мухаммед, че ще остане доволен от общността си и никога няма да го огорчим.”⁴⁰

---

⁴⁰ Муслим, Иман 346.

36. Колко от обитателите на Дженнета са от общността на Мухаммед?

Абдуллах ибн Месуд (р.а.) разказва:

“Един ден Пратеникът (с.а.с.) беше седнал и опрял гърба си на една йеменска кожена шатра. А ние – около четиридесет мюсюлмани – се бяхме събрали около него.

Тогава той се обърна към нас – сахабетата:

- Съгласни ли сте да сте една четвърт от обитателите на Дженнета?

- Аллаху екбер – се провикнахме в знак на съгласие.

- Съгласни ли сте вие да сте една трета от обитателите на Дженнета? – ни попита той отново.

- Аллаху екбер – отговорихме му пак.

- Заклевам се в името на Аллах, в Чиято могъща ръка се намира душата на Неговия Пратеник Мухаммед, че се надявам да бъдете половината от обитателите на Дженнета. Защото в него не може да влезе онзи, който не е мюсюлманин. В сравнение с хората, които обожават други освен Аллах, вие сте като бяло петно върху черен вол.⁴¹

---

⁴¹ Бухари, Рикак 45,46, Ейман 3; Муслим, Иман 376-378; Тирмизи, Дженнет 13; Ибни Мадже, Зюхд 34; Бухари, Енбия 7, Тефсир 22/1; Муслим, Иман 379; Тирмизи, Тефсирул-куран 22/1.

37. Доброто заличава злото

Абдуллах ибн Месуд (р.а.) разказва:

“Един човек беше целунал чужда жена. По-късно дойде при Пратеника (с.а.с.) и призна стореното. Попита какво трябва да стори, за да поправи грешката си.

По този повод бе низпослан следният аят:

“И кланяйте намаза в двата края на деня, и в началото на нощта! Наистина добрините премахват злините. Това е напомняне за разкайващите се.” (Худ, 11: 114).

Човекът попита:

- О, Пратенико на Аллах, тази заповед само за мен ли важи?

Пратеникът (с.а.с.) отговори:

- За всеки от общността ми.”⁴²

---

⁴² Бухари, Мевакът 4; Тефсир! 1/6; Муслим, Тевбе 39^13; Тирмизи, Тефсирул-Коран 11/1,6; Ибни Мадже, Зухд 30.

38. Поради глад

Ебу Хурейра (р.а.) разказва:

“Един ден Пратеникът (с.а.с.) излезе навън, когато си почиваше и не се срещаше с никого. Срещна се с Ебу Бекир (р.а.) и Омер (р.а.) и ги попита:

- Защо сте излезли по това време от домовете си?

- От глад, о, Пратенико на Аллах – му отговориха.

- Кълна се в Аллах, в Чиято могъща ръка се намира душата ми, че и аз като вас излязох навън от глад.

Пратеникът (с.а.с.) им предложи да отидат в къщата на един от енсарите – Ебул Хейсем ибн Теййихан (р.а.).

Ебул Хейсем (р.а.) притежаваше много палмови дървета и стада, но си нямаше слуга. Не можаха да го намерят у дома, но жена му, виждайки Пратеника (с.а.с.), каза:

- Добре дошли и заповядайте вътре.

Пратеникът (с.а.с.) попита:

- Къде е Ебул Хейсем?

- Отиде да донесе вода за пиене – отговори тя. В същия момент Ебул Хейсем (р.а.) се върна със съд с вода и като видя Пратеника (с.а.с.) с двамата му приятели, остави съда на земята и прегърна Пратеника (с.а.с.):

- Бих жертвал душата си за теб о, Пратенико. Слава на Аллах, днес никой не е по-щастлив от мен заради такива гости.

След това той заведе гостите си в градината, постели килимче на земята, откъсна клон с узрели, полузрели и зелени фурми и им го поднесе:

- Заповядайте, яжте! Взе нож и излизайки от стаята, чу Пратеникът (с.а.с.) да му казва:

- Недей да колиш дойно животно.

Ебул Хейсем (р.а.) закла за гостите си една овца. Те ядоха месо и вкусни фурми и пиха от сладката вода. След като се нахраниха, Пратеникът на Аллах (с.а.с.) каза на Ебу Бекир (р.а.) и Омер (р.а.):

- Кълна се в Аллах, че в Деня на равносметката ще бъдете питани за тези блага: хладна сянка, пресни фурми, студена вода... Гладът ви изкара от домовете ви и преди да се върнете в тях, ви дари с тези блага. Веднага след това Пратеникът (с.а.с.) попита Ебул Хейсем (р.а.):

- Имаш ли си прислужник?

- Нямам.

- Щом е така, когато дойдат пленниците, отбий се при нас!

Един ден, когато доведоха двама пленника, Ебул Хейсем (р.а.) отиде при Пратеника (с.а.с.), а той му каза:

- Хайде, избери си един от двамата!

- О, Пратенико на Аллах, ти избери вместо мен! – каза Ебул Хейсем (р.а.).

- Човекът, когото питаш е доверен. Вземи този пленник, аз го видях да кланя намаз. И се отнасяй добре с него!”

Ебул Хейсем (р.а.) сподели с жена си какво му е казал Пратеникът (с.а.с.).

- Щом той е казал да се отнасяш добре с него, това значи, че трябва да го освободиш – каза жена му, след което Ебул Хейсем (р.а.) го освободи.

След случилото се Пратеникът (с.а.с.) каза:

- Всеки пратеник на Аллах и всеки халиф имат два вида близки до тях хора. Единият е, който съветва добри неща и отклонява лошите, другият винаги предизвиква трудности. Този, който стои далеч от лошия приятел, се предпазва и от лошите неща.⁴³

---

⁴³ Муслим, Ешрибе 140; Тирмизи, Зухд 39.

39. Повече от нужното

Ебу Саид ел-Худри (р.а.) разказва:

“Пътувахме заедно с Пратеника (с.а.с.) и в това време се зададе човек, яздейки камила. Той започна да се оглежда наляво и надясно, надявайки се да получи нещо. По този повод Пратеникът (с.а.с.) каза:

- Който има излишно животно за яздене, да даде на тези, които нямат. Притежаващите повече храна да дадат на тези, които нямат.

Пейгамберът (с.а.с.) изброи още много подобни неща. И тогава разбрахме, че никой няма право да притежава повече от това, което му е нужно.”⁴⁴

---

⁴⁴ Муслим, Луката 18; Ебу Давуд, Зекят 32; Ахмед бин Ханбел, Муснед, III, 34.

40. Наследственост

Ебу Хурейра (р.а) разказва:

“Един ден при Пратеника (с.а.с.) дойде някакъв бедуин и му каза:

- Жена ми роди син с тъмен цвят и се безпокоя да не е от друг.

Пратеникът (с.а.с.) го попита:

- Имаш ли камили?

- Имам.

- Какви са на цвят?

- Червени.

А между тях има ли и с бежов цвят?

- Да, има.

- И как си обясняваш това, че има камили и с друг цвят?"

- О, Пратенико на Аллах, може да е наследила цвета на някоя камила от рода й, която е била бежова на цвят.

- По същия начин и твоят син може да е наследил цвета на някой от твоя род.

И така Пратеникът (с.а.с.) не позволи на човека да се откаже от детето си.”⁴⁵

---

⁴⁵ Бухари, Талак 26, Худуд 41, Итисам 12; Муслим, Лиан 18-20; Ебу Давуд, Талак 27, 28; Тирмизи, Веля 3; Несаи, Таяк 46, Ибни Мадже, Никях 58.

41. Добро и зло

Вабъса ибн Мабед (р.а) разказва:

“Един ден отидох при Пратеника (с.а.с.) за да ми обясни всичко за доброто и злото. Обаче какво да видя – при него имаше голяма тълпа от хора. Разбухвайки хората, се опитах да достигна до него. Те ми казаха:

- Вабъса, стой далече от Пратеника, махни се от тук!

Обаче аз им казах:

- Аз съм Вабъса, оставете ме да се приближа до него. Той е човекът, когото най-много обичам, трябва да стигна до него.

Тогава Пратеникът (с.а.с.) ми каза:

- Приближи се Вабъса, приближи се.

Приближих се и даже седнах до него:

- Аз ли да ти кажа за какво дойде да ме попиташ или ти сам ще си кажеш? – ме попита той.

- О, Пратенико, ти кажи!

- Дойде да ме питаш за доброто и злото, нали?

- Да.

След това, събирайки трите си пръста, ме потупа по гърдите и каза:

- Вабъса, допитай се до сърцето си – доброто е това, което сърцето ти одобрява и позволява да се извърши, а злото е това, което тревожи сърцето, дори да ти позволят да го извършиш, то не го одобрява.”⁴⁶

---

⁴⁶ Ахмед бин Ханбел, Муснед, IV, 228; Дарими, Буйю 2.

42. Предимство има този, който иска да изучи религията

Ебу Рифа (р.а) разказва:

“Един ден отидох при Пратеника (с.а.с.), който изнасяше хутбе (петъчна проповед) и му казах:

- О, Пратенико на Аллах, дойде един странник, който не познава религията и иска да я изучи. Пратеникът (с.а.с.) ме погледна, прекъсна хутбето и дойде при мен. Доколкото си спомням, му донесоха един стол, чиито крака бяха железни и Пратеникът (с.а.с.) седна на него. Започна да ме учи на някои неща, на които Аллах Теаля го е научил. После се върна да довърши хутбето си.”⁴⁷

---

⁴⁷ Муслим, Джума 60; Несаи, Зинет 122

43. Наказанието за несправедливо отношение спрямо съседа

Микдад ибн Есвед (р.а.) разказва:

“Един ден Пратеникът (с.а.с.) попита сподвижниците си:

- Какво мислите за прелюбодеянието?

- Аллах и Пратеникът Му го забраниха и до съдния ден то ще бъде забранено.

- По-малко престъпление е човек да извърши прелюбодеяние с десет жени, отколкото с жената на съседа си.

След тези думи той зададе още един въпрос:

- Какво мислите за кражбата?

- Кражбата без съмнение е забранена, Аллах и пратеникът Му (с.а.с.) са я забранили.

След това Пратеникът (с.а.с.) повели:

- По-малко престъпление е човек да ограби десет къщи, отколкото къщата на съседа си!”⁴⁸

---

⁴⁸ Ахмед бин Ханбел, Муснед, VI, 8. Бухари, ел-Едебул Муфред (М. Ф. Абдулбаки), Бейрут 1409/1989, с. 50; Беззар, Муснед (М. Зейнуллах), Бейрут 1409, VI, 50; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, I, 136.

44. Всеки възход е последван от падение

Енес ибн Малик (р.а.) разказва:

“Пратеникът на Аллах (с.а.с.) имаше камила на име Абда. В състезанията тя не отстъпваше лесно първото място. Един ден камилата на един бедуин изпревари Абда. Този случай доста натъжи мюсюлманите и рекоха на Пратеника (с.а.с.):

- Една камила изпревари Абда!...

Тогава Пратеникът на Аллах (с.а.с.) погледна натъжените лица на сподвижниците си и им каза:

- Един от неизменните закони на Аллах е, че всяко нещо на земята, което се издига, един ден претърпява падение.”⁴⁹

---

⁴⁹ Бухари, Джихад 59; Ебу Давуд, Едеб 8; Несаи, Хайл 14,16.

45. Случката с бедуина

Муавийе ибни Хакем ес-Сулеми (р.а.) разказва:

“Когато посетих Хз. Мухаммед (с.а.с.) той ме научи на някои неща от исляма като например:

- Когато кихнеш, кажи Елхамдулиллях. Когато някой до теб кихне и каже Елхамдулиллях, отвърни му с Йерхамукеллах.”

Един ден, като изпълнявах намаз зад Хз. Мухаммед (с.а.с.) един от присъстващите кихна и аз с висок глас казах Йерхамукеллах. Всички започнаха да ме гледат накриво. Това ме притесни много. И попитах с висок глас:

- Защо ме гледате така?

Тогава те започнаха да удрят с ръце по колената си. (според едно друго предание, произнасяха Субханеллах). Това тяхно упорство да ми затворят устата ме ядоса и аз млъкнах. След намаза Хз. Мухаммед (с.а.с.) попита:

- Кой говореше?

- Този бедуин – ме посочиха хората.

Хз. Мухаммед (с.а.с.) ме повика при себе си. Не бях срещал преди, а и след това по-добър учител от него. Аллах ми е свидетел, той нито ме оскърби, нито ме удари, нито ме нахока. Каза ми:

- Това е намаз, и по време изпълнението му не се говори, защото той се състои от тесбих⁵⁰, текбир⁵¹ и четене на Коран.

---

⁵⁰ Тесбих, казвайки Субханеллах пояснява, че Аллах не притежава качества, които не съответстват на могъществото Му.

⁵¹ Текбир, казвайки Аллаху екбер се възвеличава Аллах.

- О, Мухаммед (с.а.с.), аз съм новоприел Исляма. Въпреки, че Аллах е изпратил Исляма, все още между нас има хора, които се допитват до гадатели.

- Не отивай при тях! – ми заповяда той.

- Сред нас има хора, вярващи в лошите предзнаменования – повторих аз.

- Това е чувство в сърцата им. Нека то да не им попречи на делата.

* * *

Имах робиня, която пасеше овцете ми в покрайнините на Ухуд и Джеввение. Веднъж, като отидох при нея, забелязах, че една от овцете я няма. Аз също съм човек и като всеки се ядосвам. Ударих ѝ една силна плесница, след което отидох при Хз. Мухаммед (с.а.с.). Не му хареса много постъпката ми.

- О, Мухаммед, да я освободя ли? – го попитах.

Хз. Мухаммед (с.а.с.) искаше да разбере дали тя е мюсюлманка и каза:

- Доведи я!

Когато доведох робинята при него, той я попита:

- Къде е Аллах?

- На небето.

- Тогава, аз кой съм?

- Ти си Пратеникът на Аллах.

След това Хз. Мухаммед (с.а.с.), обръщайки се към мен, каза:

- Освободи я, защото тя е вярваща.”⁵²

---

⁵² Муслим, Месаджид 3; Ебу Давуд, Саят 167, Ейман 16; Несаи, Сехв 20, Дарими, Саят 177.

46. Дела, водещи в Дженнета

Ебу Хурейра (р.а) разказва:

“Един ден Хз. Мухаммед (с.а.с.) попита:

- Кой от вас днес говее?

Хз. Ебу Бекир (р.а) отвърна:

- Аз говея.

- Кой от вас бе днес на погребение?

Отново Хз. Ебу Бекир (р.а) отговори:

- Аз бях на погребение.

- Кой от вас днес нахрани бедняк?

Хз. Ебу Бекир (р.а) каза:

- О, Пратенико на Аллах, аз нахраних един бедняк.

- Кой от вас днес посети болен?

Пак Хз. Ебу Бекир (р.а) отговори:

- Аз посетих болен.

След това Хз. Мухаммед (с.а.с.) каза:

- Който притежава тези качества, несъмнено ще влезе в Дженнета.⁵³

---

⁵³Муслим, Зекят 87, Фезаилус-сахабе 12; Бухари ел-Едебул-Муфред, 1,18.

47. Един сватбен разказ

Мугире ибн Шу'бе (р.а) разказва:

“Посетих Хз. Мухаммед (с.а.с.) и му споменах, че искам да се ожена за една девойка. Той ме попита:

- Видя ли я?

- Не!

- Иди я виж, за да възникне помежду ви нежност и любов.

След тези думи тръгнах към къщата на момичето, чието семейство беше от местните (мединци) и я поисках от родителите ѝ. Казах им също, че Хз. Мухаммед (с.а.с.) ми е повелил да видя дъщеря им.

Вероятно това мое предложение не им се понрави много, обаче девойката, която беше чула разговора ни, ми каза:

- Ако Хз. Мухаммед ти е повелил да ме видиш, виж ме. Ако ли не, не гледай в мен.

Долавяше се, че не ѝ е приятно да я гледат. Видях я и се ожених за нея.

Мугире ибн Шу'бе след като приключил с разказа си за женитбата, споменал, че много добре се разбирали с жена му.⁵⁴

---

⁵⁴ Ибни Мадже, Никях 9, Тирмизи, Никях 5, Несаи, Никях 17, Ахмед бин Ханбел, Муснед IV, 244-245, 246, Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, I, 198, номер 96.

48. Мъката на бедните сподвижници

Ебу Хурейра (р.а.) разказва:

“Бедните мюсюлмани отидоха при Мухаммед (с.а.с.) и му се оплакаха, че богатите мюсюлмани отнесли най-високите степени на Дженнета и вечни награди.

- Как е възможно това – попита Пратеникът (с.а.с.).

- Намазът, който изпълняваме, те също го изпълняват. Оруча, който спазваме те също го спазват. Тъй като са богати, ходят на хадж и умра, правят джихад, дават милостиня, освобождават роби. А ние сме бедни и не можем да извършваме всички тези неща.

- Да ви науча ли как да стигнете тези пред вас? И ще превъзхождате идващите след вас. Ще сте пред всички, освен пред онези, които правят тези неща.

- Научи ни о, Мухаммед.

- След всеки намаз възхвалявайте Аллах, изричайки 33 пъти “Субханеллах”, прославяйте Го, изричайки 33 пъти “Елхамдулиллях”, и Го възвеличавайте, изричайки 33 пъти “Аллаху Екбер”.

След като се разделихме с Мухаммед (с.а.с.) подехме спор, колко пъти трябва да изговаряме тези слова. Един от нас каза 33 пъти “Субханеллах”, 33 пъти “Елхамдулиллях” и 34 пъти “Аллаху Екбер”. Аз отново посетих Хз. Мухаммед (с.а.с.), за да уточня нещата.

- 33 “Субханеллах”, 33 “Елхамдулиллях” и 33 пъти “Аллаху Екбер” – повтори той.

След няколко дена бедните мюсюлмани отново посетиха Хз. Мухаммед (с.а.с.) и казаха:

- Богатите ни братя мюсюлмани чули за нашите споменавания (зикр) и те също ги изпълняват.

Мухаммед (с.а.с.) им отвърна:

- Какво да правим! Това вече е дар от Аллах. Аллах дарява на когото пожелае”.⁵⁵

---

⁵⁵ Бухари, Езан, 155; Муслим, Месаджид 142; Бухари, Даават 18; Ебу Давуд, Витир 24.

49. Ела да се състезаваме

Айше (р.а.) разказва:

“Веднъж, когато бях още много млада, тръгнахме с Мухаммед (с.а.с.) на път. Все още не бях напълняла. Хз. Пейгамбер каза на спътниците си:

- Вие продължете.

И те напреднаха, след което Пратеникът (с.а.с.) ми каза:

- Хайде да се състезаваме! Надпреварвахме се и аз го минах. Тогава той нищо не ми каза. След известно време, когато бях малко напълняла и забравила за състезанието, ние тръгнахме отново на пътешествие. Той отново каза на сподвижниците си:

- Вие продължете напред.

Те продължиха, а той се обърна към мен и ме подкани:

- Хайде, ела да се надпреварваме.

Състезавахме се, но този път той ме изпревари. Тогава Хз. Мухаммед (с.а.с.), усмихвайки се, ми каза:

- Това е реванш за предишното ни състезание.”⁵⁶

---

⁵⁶ Ахмед бин Ханбел, Муснед, VI, 264; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, I, 254-255, номер 131.

50. Една игра на дявола

Хузейфе (р.а) разказва:

“Когато се хранехме заедно с Пратеника (с.а.с.), не протягахме ръце към храната преди него.

Един ден отново щяхме да се храним заедно и точно в този момент влезе едно малко момиче. Сякаш някой я буташе отзад и тя бързо посегна към храната, но Мухаммед (с.а.с.) хвана ръката ѝ. След малко дойде и един бедуин, сякаш и той бе бутан отзад да посегне към трапезата, обаче Мухаммед (с.а.с.) хвана и неговата ръка и каза:

- Шейтана много обича да се започва хранене преди да се каже “Бисмиллях”. За да го направи този път, той доведе това момиче, обаче аз ѝ хванах ръката. После пък доведе този бедуин, обаче аз и неговата ръка хванах. Кълна се в Аллах, Който държи моята душа в могъщата Си ръка, че ръката на шейтана заедно с ръката на бедуина и на момичето бяха в дланта ми!

После, казвайки “Бисмиллях”, Мухаммед (с.а.с.) започна да се храни.”⁵⁷

---

⁵⁷ Муслим, Ешрибе 102; Ебу Давуд.

51. Опрости половината

Кя'б ибн Малик (р.а) разказва:

“Абдуллах, син на Ебу Хадред имаше дълг към мен. В месджида го хванах за яката и си поисках своето. Толкова силно сме викали, че гласовете ни се чували чак в къщата на Мухаммед (с.а.с.). Пратеника се приближил към нас, дръпвайки наполовина пердето на вратата си, ме извика:

- О, Кя'б!

- Заповядай о, Пратенико на Аллах!

Правейки с ръцете си знак за половина, ми каза:

- Опрости половината от това, което имаш да вземаш.

- Опростих го, о, Пратенико – му отговорих моментално.

После, обръщайки се към Абдуллах, му нареди:

- Ти също стани и си плати дълга!”⁵⁸

---

⁵⁸ Бухари, Салат 71, 83, Хусумат 4, 9, Сулх 10,14; Муслим, Мусакат 20; Несаи Адабул-кудат 20; Ебу Давуд, Акдъие 12.

52. За тези неща трябва да се уповаваме на Аллах

Зейд бин Сабит (р.а.) разказва:

“Един ден Пратеникът (с.а.с.) беше в градината на Бену Неджар където бяхме и ние. Мулето, което яздеше, рязко смени посоката и за малко да събори Мухаммед (с.а.с.) на земята. Забелязахме, че там имаше четири-пет, а може би шест гроба. Мухаммед (с.а.с.) попита:

- Някой знае ли чии са тези гробове?
- Аз знам – отговори един от присъстващите.
- А кога са починали?
- Преди Исляма, в периода на езичеството.

- Тези, които лежат в гробовете, са подложени на мъчение. Ако бях сигурен, че не ще се откажете да се погребвате, след като чуете това, което ги е сполетяло, несъмнено щях да моля Аллах, да чуете това гробно мъчение, което чувам.

След тези думи Пратеника (с.а.с.) се обърна с лице към нас и каза:

- Осланяйте се на Аллах от наказанието на Джехеннема.

Сподвижниците казаха:

- Осланяме се на Аллах от наказанието на Джехеннема.
- Осланяйте се на Аллах от гробното мъчение.
- Осланяме се на Аллах от гробното мъчение.
- Осланяйте се на Аллах от явни и скрити раздори.
- Осланяйте се на Аллах от раздора на Деджал.

- Осланяме се на Аллах от всички явни и скрити раздори.
- Осланяме се на Аллах от раздора на Деджал.”⁵⁹

---

⁵⁹ Муслим, Дженнет 67; Ахмед бин Ханбел, Муснед, V, 190.

53. Едната е за Дженнета, а другата – за Джехеннема

Ебу Хурейра (р.а.) разказва:

“Един човек дойде при Пратеника (с.а.с.) и му каза:

- О, Пратенико на Аллах, за еди-коя си жена се говори, че е изпълнявала много намаз, често говяла оруч и раздавала много садака (милостиня), но е нагрубявала съседите си. Пратеникът (с.а.с.) каза:

- В тази жена няма нищо добро, тя е за Джехеннема (ада).

- О, Пратенико на Аллах, а еди-коя си изпълнява задължителния намаз, раздава сирене на нуждаещите се и не нагрубява съседите си.

- Тя е за Дженнета (рая).”⁶⁰

---

⁶⁰ Ахмед б. Ханбел, Муснед, II, 440; Бухари, ел-Едебул—муфред, I, 54; Хаким, ел-Мустедрек IV, 184; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, I, 369.

54. Най-ценният поздрав

Имран ибн Хусейн (р.а.) разказва:

“Един ден някакъв човек дойде при Пратеника (с.а.с.) и го поздрави с думите: “Есселяму алейкум“. Той му отговори по същия начин: “Ве алейкумус селям“. После човекът седна, а Пратеникът (с.а.с.) му каза:

- Спечели десет награди.

След него дойде друг човек, който поздрави по следния начин: “Есселяму алейкум ве рахметуллах“. Пратеникът (с.а.с.), отвръщайки на поздрава му, отговори:

- Ве алейкумус селям ве рахметуллах.

След като седна човекът, на него също му каза:

- Спечели двадесет награди.

След него трети човек дойде и поздрави с: “Есселяму алейкум ве рахметуллахи ве берекятух“. Пратеникът (с.а.с.), отвръщайки на поздрава му, отговори по същия начин: “Ве алейкумус селям ве рахметуллахи ве берекятух“. След като седна, Пратеникът (с.а.с.) му каза:

- Спечели тридесет награди.”⁶¹

---

⁶¹ Ебу Давуд, Едеб 132; Тирмизи, Истизан 2.

55. Печелене на хиляда награди всеки ден

Сад ибн Еби Ваккас (р. а.) разказва:

“Един ден бяхме при Пратеника (с.а.с.) и обръщайки се към нас, той ни попита:

- Вие искате ли всеки ден да печелите по хиляда награди?

Един от присъстващите попита:

- Как може един човек всеки ден да спечели по хиляда награди?

- Като каже сто пъти „Субханеллах“, му се записват хиляда добрини, или пък му се опрощават хиляда грехове.”⁶²

---

⁶² Муслим, Зикр 37; Тирмизи, Даават 58.

56. Камилата, която се оплака от собственика си

Синът на Джафер-и Таййар, Абдуллах (р.а.) разказва:

“Един ден Пратеникът (с.а.с.) ме качи на камилата си и сподели една тайна, която не ще разкрия на никого.

Когато се налагаше Пратеника (с.а.с.) да ходи по нужда, за да не го види никой, предпочиташе това да стане зад някой пясъчен хълм или в палмова градина.

Един ден, за да ходи по нужда, влезе в палмовата градина на един мюсюлманин от Медина, а там се натъкна на една камила. След като видя Пратеника (с.а.с.), тя изпъшка и от очите ѝ започнаха да се леят сълзи. Камилата се успокои едва след като Пратеника (с.а.с.) дойде при нея и я погали по гърба и зад ушите.

След това Пратеникът (с.а.с.) попита:

- Чия е тази камила? Кой е собственикът ѝ?

Един медински младеж се приближи и отговори:

- О, Пратенико на Аллах, камилата е моя.

- Не се ли страхуваш от Аллах, Който ти е дарил това животно, да се отнасяш грубо с него? Камилата ми се оплака, че си я оставил гладна и си я преуморил...⁶³

---

⁶³ Муслим, Хайз 79, Фезаилус-сахабе 68; Ебу Давуд, Джихад 44; Ибни Мадже, Тахарет 23; Дарими, Вуду 5; Ахмед б. Ханбел, Муснед, 1,204-205.

57. Ако чуваш езана...

Ебу Хурейра (р.а.) разказва:

“При пратеника Мухаммед (с.а.с.) дойде един сляп човек и рече:

- О, Пратенико на Аллах, нямам си никого, който да ме заведе до джамията, след което поиска от Пратеника (с.а.с.) разрешение, да изпълнява намаза в къщи.

Любимият ни Пейгамбер (с.а.с.) първо му разреши, но когато слепецът си тръгна, го извика да се върне и го попита:

- Когато си вкъщи чуваш ли езана?

- Да, чувам го.

- Тогава отзови се на поканата и ела да кланяш с джемаат (колективно).”⁶⁴

---

⁶⁴ Муслим, Месаджид 255; Несаи, Имамет 50.

58. Хората, с които Аллах Теаля се гордее

Муавийе ибн Ебу Суфян (р.а.) разказва:

“Един ден Пратеникът (с.а.с.) дойде при сподвижниците, които бяха седнали в кръг и ги попита:

- Защо сте седнали така?

- Всевишният Аллах, изпращайки Исляма ни дари с голяма благодат и затова ние се събрахме така, за да Го споменаваме и възвеличаваме.

- Кажете ми, нима сте се събрали единствено, за да споменавате Аллах?

- Да, заклеваме се в Аллах – само заради това се събрахме.

- Тогава Пратеника (с.а.с.) каза:

- Аз се заклех не защото не ви вярвам, а защото при мен дойде Джебраил (а.с.) и ме извести, че Всевишния Аллах се гордее с вае пред меляикетата.”⁶⁵

---

⁶⁵ Муслим, Зикр 40; Тирмизи, Дават 7; Несаи, Кудат 37.

59. Как трябва да се започне дуата?

Федале ибн Убейд (р.а.) разказва:

“Един ден стояхме с Мухаммед (с.а.с.) в месджида и някакъв човек влезе и започна да се кланя. След намаза, произнасяйки "Аллах мой! Опрости ме, съжали ме!", започна да се моли. Пратеникът (с.а.с.) повика този човек и му каза:

- Много бързаш.

И после го посъветва:

- След като свършиш с намаза и седнеш, започни, възхвалявайки Аллах с думите: “Елхамду лилляхи раббил алемин”. След това отпрати към мен поздрав и благослов, казвайки: “Вес саяту вес селяму аля Мухаммед”, а след това се моли за каквото искаш.

По-късно дойде друг човек и изпълни намаз. След намаза възхвали Аллах, отпрати поздрав и благослов към Мухаммед (с.а.с.).

Пратеникът (с.а.с.) му каза:

- Ей ти, който се кланяш, продължавай да се молиш, твоята молитва ще се приеме, искай от Аллах и то ще ти се даде.”⁶⁶

---

⁶⁶Тирмизи, Даават 64; Несаи, Сехв 48; Ебу Давуд, Витир 23.

60. Старицата от рода Бени Израил

Ебу Муса ел-Ешари (р.а.) разказва:

“Пратеникът (с.а.с.) беше на гости при един бедуин, който го нагостил. Той (с.а.с.) също го поканил на гости.

Един ден бедуинът дойде при Хз. Мухаммед (с.а.с.), той го попита:

- Е, кажи от какво имаш нужда?

- Искам една камила, която да яздя и няколко кози, от които да доя мляко.

При това скромно желание Пратеникът (с.а.с.) каза:

- Не можа да достигнеш старицата от рода Бени Израил.

Сподвижниците попитаха:

- О, Пратенико на Аллах, коя е тази старица от рода Бени Израил?

Хз. Мухаммед (с.а.с.) отговори:

- След като Хз. Муса (а.с.) извел рода Бени Израил от Египет, те объркали пътя. Муса (а.с.) попитал учените какво става.

- Те му обяснили, че преди да почине Хз. Юсуф (а.с.), поискал от тях, когато излязат от Египет, да вземат със себе си тленните му останки и ги накарал да се закълнат в името на Аллах, че ще му изпълнят желанието. Затова, че не си удържали на думата, объркали пътя.

Муса (а. е.) попитал кой знае къде се намира гробът на Юсуф (а.с.), а те му отговорили, че само старицата от рода Бени Израил знае това.

Муса (а.с.) повикал тази жена при себе си и я помолил да им покаже гроба на Юсуф (а.с.).

- Заклевам се в името на Аллах, докато не изпълниш моето желание, няма да ти го покажа – му казала старицата.

- Искам в Дженнета да бъда заедно с теб.

Муса (а.с.) не сметнал за угодно предложението ѝ, обаче Аллах Теаля му заповядал да го стори.

След това старицата ги завела при една локва и им казала да пресушат водата.

Като пресушили водата, тя им казала да разкопаят земята и да извадят тялото на Юсуф (а.с.). Извадили тялото и след като го взели със себе си, пътят изведнъж се появил.”⁶⁷

---

⁶⁷ Ебу Яля ел-Мавсълъ, Муснед, Димашк 1404/1984, XIII ,256; Ибн Хиббан, ес-Сахих, Бейрут 1414/1993, II, 500-5001; Хаким, ел-Мустедрек, II, 624; Албани, Силсилетул-егадиси-сахиха, I, 622-624.

61. Оригване

Абдуллах ибн Омер (р.а.) разказва:

“Веднъж един човек се оригна пред Мухаммед (с.а.с.) и той му каза:

- Престани да се оригваш, защото онези, които си тъпчат стомасите, в Съдния ден дълго време ще останат гладни.”⁶⁸

---

⁶⁸ Тирмизи, Къямет 37; Ибни Мадже, Етиме 50.

62. Дрехата ти нова ли е?

Абдуллах ибн Омер (р.а.) разказва:

“Един ден Мухаммед (с.а.с.) видя, че баща ми Омер (р.а.) беше облякъл бяла дреха и го попита:

- Дрехата ти нова ли е, или е изпрана?

Баща ми отговори:

- Изпрана е.

След това Мухаммед (с.а.с.) отправи следната дуа:

- Да обличаш нови дрехи, щастливо да живееш и да умреш като шехид.

Доколкото си спомням добави и следното:

- Аллах да ти дари щастие и на този, и на другия свят.”⁶⁹

---

⁶⁹ Ибни Мадже, Либас 3; Ахмед б. Ханбел, Муснед ,11, 89.

63. Отваряне на нов път

Джерир ибн Абдуллах (р.а.) разказва:

“Един ден в ранните часове на деня бяхме при Пратеника (с.а.с.). В това време се появи група полуголи хора. Повечето от тях, а може би и всички бяха от племето Мудар. Бяха облечени с дрехи, подобни на тигрова кожа или с нахлузени през отвор за главата връхни дрехи и с препасани на кръста мечове. Когато ги видя в това окаяно състояние, Пратеника (с.а.с.) пребледня. След това влезе и излезе от къщи и заповяда на Билял да прочете езан. Той прочете езан и икамет, а Пратеникът (с.а.с.) изпълни намаз и прочете следния аyet:

“О, хора, бойте се от своя Господар, Който ви сътвори от един човек и сътвори от него съпругата му, и от двамата намножи мъже и жени. И бойте се от Аллах, с Чието име се умолявате един друг, и от [прекъсване на] кръвните родства! Наистина Аллах ви наблюдава.” (4: 1)

После продължи с един аyet от сура Хашр: **“О, вярващи, бойте се от Аллах! И всеки да види какво е приготвил за Утре! И бойте се от Аллах! Сведущ е Аллах за вашите дела.” (59: 18)**

Накрая завърши с думите:

- Нека всеки да даде от златото, среброто, дрехите си, и шепа да е от пшеницата и фурмите си, та дори и половин фурма да е, нека даде милостиня.

След тези думи един от енсарите донесе торба, която бе толкова тежка, че не можеше да я вдигне. Тогава народът се ентусиазира и всеки донесе по нещо. Видях, че се бяха събрали две купчини с храна и дрехи. А от другата страна усмихнатото лице на Пратеника сияеше като злато. Тогава той каза:

- Всеки, който даде пример, водещ към добрите дела в религията, печели награда за стореното и втора награда, равна на наградата на онези, които следват този пример, без да намаля от наградата на никой. А който даде лош пример, му се пише грях както за стореното от него, така и греха на онези, които следват този пример, без да намаля ничий грях.”⁷⁰

---

⁷⁰ Муслим, Зекят 69; Несаи, Зекят 64.

64. Видя ли как те спасих?

Нуман ибн Бешир (р.а.) разказва:

„Един ден Хз. Ебу Бекир (р.а.) отиде в дома на Пратеника (с.а.с.) и поиска разрешение да влезе при него. В това време чу как Айше (р.а.) упрекваше Пратеника (с.а.с.) с думите:

- Ти обичаш Али повече, отколкото баща ми!

След, като получи разрешение, той влезе, и хващайки Айше за ръката, ѝ каза:

- О, дъще на Умму Руман⁷¹ – и посегна да я удари за проявеното неуважение към Пратеника (с.а.с.) – да не съм те чул още веднъж да му говориш по този начин, ясно ли е!

Пратеникът (с.а.с.) попречи на Ебу Бекир (р.а.) да удари Айше – и той излезе разгневен. След случката, за да успокои съпругата си, Пратеника (с.а.с.) се пошегува:

- Видя ли как те спасих от ръцете на този човек?

Мина известно време и един ден Хз. Ебу Бекир (р.а.) отново дойде при Пратеника (с.а.с.). Като видя как той и Айше (р.а.) се смеят и шегуват помежду си, им каза:

- О, Пратенико на Аллах, приемоте ме в този ден на разбирателство така, както ме приехте между вас в деня на разногласието си!

- Разбира се, приемаме те! – му отвърна Мухаммед (с.а.с.)”⁷²

---

⁷¹ Умму Руман е съпругата на Ебу Бекир, т.е. майката на Айше (р.а.)

⁷² Ебу Давуд, Едеб 84; Ахмед б. Ханбел, Муснед, IV, 271-272; Несаи, ес-Суннетул-кубра, Бейрут 1411/1991, V, 139, 365.

65. Слушай какво казват съседите ти

Абдуллах ибн Месуд (р.а) разказва:

“Един човек, идвайки при Пратеника (с.а.с.), му каза:

- О, Пратенико на Аллах, кажи ми какво да направя, за да вляза в Дженнета?

- Гледай да правиш добри неща! – му отговори.

- Как да знам кое е добро и кое е лошо? – попита отново.

- Обърни внимание на съседите си, ако те казват, че си направил добро, значи си направил добро, ако те казват, че си извършил зло, значи си извършил зло.”⁷³

---

⁷³ Ибни Мадже, Зюхд 25; Ахмед бин Ханбел, Муснед , 1,402; Албани, Силсилетул ехадисис Сахиха, III, 317.

66. Животните не могат да говорят

Сехл ибн Ханзалийе ел-Енсари (р.а.) разказва:

“В една ранна сутрин Пратеникът (с.а.с.) излезе навън по естествени нужди и видя пред вратата на месджида една легнала камила. В късните часове на деня, минавайки покрай същото място, той видя камилата в същото положение.

Озадачен, Пратеникът (с.а.с.) попита:

- Къде е собственикът на тази камила?

Потърсиха го, обаче не го намериха. Пратеникът (с.а.с.), разгневен, че камилата е оставена без храна и вода, каза:

- Страхувайте се от Аллах и не бъдете несправедливи към животните, които не могат да си изкажат мъката. И се качвайте на тях, когато са силни, здрави и угоени.”⁷⁴

---

⁷⁴ Ахмед бин Ханбел, Муснед, IV, 181.

67. Аз съм един невеж човек

Муавийе ибн Хайде (р.а.) разказва:

„Един ден отидох при Пратеника (с.а.с.) и му казах:

- О, Пратенико на Аллах, бях се заклел повече пъти, отколкото са пръстите ми, че няма да дойда при теб и че няма да повярвам в твоята религия. Аз съм един невеж човек и не знам нищо друго, освен това, на което Аллах и пратеникът Му ще ме научат. Сега в името на Аллах ми кажи с какво те изпрати при нас Нашият Господар?

- Изпрати ме с Исляма.

- Кои са белезите, които показват, че един човек е мюсюлманин?

- Трябва да кажеш “отдадох се на Аллах“, също така да кажеш, че прекъсваш връзките си с това, на което се прекланят хората вместо на Аллах. Да изпълняваш намаз, да даваш милостиня – зекят и да приемеш, че Аллах е забранил на мюсюлманите да бъдат несправедливи помежду си, както и това, че всички мюсюлмани са братя и са длъжни да си помагат. И трябва да знаеш, че Всевишният Аллах не ще приеме добрините на всеки, който се е отказал от езичеството и приел Исляма, докато не се отдели от съдружаващите с Аллах и не влезе между мюсюлманите.

- О, Пратенико на Аллах, какви права имат жените над нас?

- Да я храниш с това, с което и ти се храниш, да я обличаш с това, което и ти обличаш, да не я удрияш по лицето, да не ѝ казваш, че е грозна или че е направила нещо лошо, ако трябва да я накажеш, оставяйки я сама в леглото, направи го само вкъщи.⁷⁵

---

⁷⁵ Ахмед бин Ханбел, Муснед, IV, 181.

68. Младеж, който иска да направи прелюбодеяние

Ебу Умаме ел-Бахили (р.а.) разказва:

„Един младеж застана пред Пратеника (с.а.с.) и му каза:

- О, Пратенико на Аллах, позволи ми да прелюбодействам.

Приятелите на Пратеника (с.а.с.) го смъмриха: “Млъкни, млъкни!”

Той го покани и младежът седна до него. Мухаммед (с.а.с.) го попита:

- Кажи ми, съгласен ли си някой да прелюбодейства с майка ти?

- Аллах да пази! Не, никога!

- Всъщност никой не е съгласен с това. Добре, би ли искал някой да прелюбодейства с дъщеря ти?

- Не! Да умра по твоя път, не искам о, Пратенико на Аллах!

- Следователно никой не иска да прелюбодействат с дъщеря му. А съгласен ли си някой да прелюбодейства със сестра ти?

- Не искам, о, Пратенико на Аллах.

- Никой не би искал такова нещо. Добре, би ли ти било приятно ако някой прелюбодейства с леля ти?

- И дума да не става. Не!

- Естествено, никой не би бил доволен от такова нещо. Добре, а би ли се съгласил някой да прелюбодейства с вуйна ти?

- Не! Не искам такова нещо, о, Пратенико на Аллах.

- Всъщност никой не иска подобно нещо.

След този разговор Пратеникът (с.а.с.) положи ръката си върху рамото на младежа и отправи следната дуа:

- О, Аллах! Опрости греха му! Изчисти сърцето му! Опази достойнството му!

След този ден младежът не се занимаваше с такива непристойни неща.”⁷⁶

---

⁷⁶Ахмед б. Ханбел, Муснед, V, 256-257; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, 1,712-713.

69. Нека езикът ти винаги споменава Аллах

Абдуллах ибн Буср (р.а.) разказва:

„Един бедуин дойде при Пратеника (с.а.с.) и го помоли:

- О, Пратенико на Аллах, заповедите в Исляма се увеличиха, кажи ми нещо към което трябва стриктно да се придържам.

Пратеникът (с.а.с.) го посъветва следното:

- Нека езикът ти винаги да споменава Аллах!”⁷⁷

---

⁷⁷ Тирмизи, Даават 4; Ибни Мадже, Едеб 53.

70. Нека да изпълнява намаза кратко

Ебу Месуд Енсари (р. а) разказва:

Един човек дойде при Пратеника на Аллах (с.а.с.) и каза:

- Еди-кой си човек, когато е имам на хората, много удължава намаза, поради което понякога не мога да ходя на сутрешен намаз.

Не бях виждал до тогава Пратеника (с.а.с.) толкова ядосан, той каза:

- О, хора! Измежду вас има такива, които отблъскват хората да идват на колективен намаз. Нека този, който е имамин да кланя по-кратко, защото между хората има възрастни, деца и работещи.⁷⁸

---

⁷⁸Бухари, Илим 28, Езан 61-63, Едеб 75, Ахкям 13; Муслим, Саят 182-185; Ибни Мадже, Икаме 48.

71. Опасността от езика

Убаде ибн Самит (р.а) разказва:

“Един ден Пратеникът (с.а.с.) яздеше камилата си, а приятелите му вървяха пред него. Муаз бин Джебел (р.а.) попита:

- О, Пратенико на Аллах! Ако не те притеснява, може ли да дойда по-близо до тебе?

- Приближи се! – разреши му Пратеника (с.а.с.).

Муаз се приближи до него и двамата продължиха да вървят един до друг. Муаз (р.а.) отново попита:

- Скъпи Пратенико на Аллах, моля се на Великия Аллах ние да се умрем преди тебе. Аллах да пази, ако ти умреш преди нас, кои ибадети да продължаваме да изпълняваме?

Пейгамберът не отговори на този въпрос. Затова Муаз (р.а.) попита:

- Да водим ли джихад в името на Аллах?

- Джихадът в името на Аллах е хубаво нещо, обаче има нещо по-добро от него.

- Като говеенето, като зекята ли?

- Говеенето и раздаването на зекят също е добро.

След това Муаз (р.а.) изброи всички добродетели според исляма. Пратеникът на Аллах (с.а.с.) всеки път казваше, че има нещо много по-добро за хората. Муаз (р.а.) попита:

- Каква е тази толкова ценна добродетел?

Той посочи устата си и каза:

- Ако не говори добро, да мълчи.

- Нима ще бъдем питани за това, което сме изrekli?

Разказвачът на хадиса Убаде ибн Самит (р.а.) казва, че Пратеника (с.а.с.) ударил Муаз (р.а.) по крака и му рекъл:

- Аллах да ти дава добро, Муаз! Кое друго нещо, освен изреченото от самия човек, може да го хвърли в пламъците на огъня? Който вярва в Аллах и в Ахирета (Съдния ден), да каже добро или да мълчи! Вие спечелете, говорейки добро и се сдобийте с щастие, отбягвайки да говорите лошо.”⁷⁹

---

⁷⁹ Хаким, ел-Мустедрек, IV, 286-287, Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, I, 772-773.

72. Една съдържателна дуа

Ебу Умаме (р.а) разказва:

“Един ден Пратеникът (с.а.с.) ни каза няколко дуи, обаче ние не успяхме да наизустим нито една от тях. Затова му се оплакахме:

- О, Пратенико на Аллах, ти ни каза много дуи, обаче ние не успяхме да наизустим нито една от тях.

Тогава Пратеникът (с.а.с.) ни предложи следното:

- Искате ли да ви науча на дуа, която съдържа всичките, които ви казах до тук? Изричайте следното:

- О, Аллах! Молим Теб за всяко благополучие, за което Те молеше Твоя пратеник. И се осланяме на Теб от всички злини, от които се осланяше Твоя пратеник. Единствено с помощта на Аллах можем да се сдобием със сила, за да се предпазваме от греха и да служим на Него.”⁸⁰

---

⁸⁰ Тирмизи, Даават 89.

73. Букет от наставления

Джабир ибн Сулейм (р.а.) разказва:

„Веднъж видях един човек, е когото хората се съветваха и изпълняваха каквото им кажеше. Попитах:

- Кой е този човек?

А те ми отвърнаха:

- Това е Пратеникът на Аллах.

Аз се приближих, казвайки "Алейке селям!" като го повторих два пъти. Той ми каза:

- Не поздравявай така, това е поздрав към мъртвите. Кажи: "ес-селяму алейке" (мирът на Аллах да е над теб).

- Ти Пратеникът на Аллах ли си?

- Да.

- Към какво призоваваш хората?

- Към вяра в единството на Аллах. Ако някой го сполети нещастие и се обърне към Него, Той го премахва. При суша, когато Го помолиш, съживява посевите; когато изгубиш камилата си в пустинята и разтвориш ръце към Него, Той ти я връща.

- О, Пратенико на Аллах, ние сме от тези, които живеят в пустинята. Научи ни на неща, от които ще спечелим награда (севаб).

- Не псувай никого и нищо.

От този ден нататък не напсувах нито свободен, нито роб, нито животно.

След това Пратеникът (с.а.с.) продължи така:

- Никога не се противопоставяй на Аллах. Не омаловажавай и най-малката добрина, дори тя да е толкова малка като да прелееш вода в съда на онзи, който поиска от теб. Бъди усмихнат, когато говориш със своя брат мюсюлманин, защото да си усмихнат също е садака (милостиня). В никакъв случай не се възгордявай, защото Аллах не обича горделивите. Ако някой те обиди за недостатък, който притежаваш, ти не го обиждай за недостатък, който знаеш, че притежава.”⁸¹

---

⁸¹ Ебу Давуд, Либас 24 ; Ахмед б. Ханбел, Муснед, IV, 65, V, 63-64, 377; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, I, 781-782, номер 420.

74. Защо не дойде Джебраил (а.с.)?

Меймуне (р.а.), майката на мюсюлманите, разказва:

“Една сутрин видях Пратеника (с.а.с.) натъжен и му казах:

- О, Пратенико на Аллах, никога не съм те виждала в такова състояние, да не би да се е случило нещо? А той отговори:

- Джебраил (а.с.) бе казал, че ще дойде снощи при мен, но не дойде. Досега не се беше случвало да не удържи на думата си.

Пратеникът на Аллах (с.а.с.) беше тъжен през целия ден. После си спомни, че под минбера се бе скрило кученце, затова заповяда да го изкарат от там, след което поляха мястото с вода и го почистиха.

Вечерта, когато Джебраил (а.с.) дойде, Пратеника (с.а.с.) го попита:

- Снощи ми бе обещал, че ще дойдеш?

- Да, бях обещал, но ние меляикетата не влизаме в домове, в които има кучета и снимки.⁸²

---

⁸² Муслим, Либас 82 и 81; Ебу Давуд, Либас 45, Несаи, Сайд 11.

75. Равенство измежду децата

Нуман ибн Бешир (р.а.) разказва:

“Майка ми бе помолила моят баща да ми подари нещо.

Мина една година и баща ми си спомни за нейното желание и ми подари нещо от своята собственост. Майка ми каза:

- Докато не разкажеш на Пратеника за подаръка, който стори и той не засвидетелства за това, не го одобрявам.

Баща ми ме хвана за ръката и ме заведе при Пратеника (с.а.с.). Тогава бях още дете.

- О, Пратенико на Аллах, жена ми Амре иска да засвидетелстваш, че подарявам един роб на сина ми – каза баща ми.

- Бешир, ти имаш ли други деца освен него? – ме попита той.

- Имам.

- На тях направи ли такъв подарък?

- Не, не съм им направил.

- Щом е така, откажи се от този подарък и не търси моето одобрение, защото аз не мога да засвидетелствам за несправедливост. Страхувайте се от Аллах и се отнасяйте справедливо към всички свои деца.”⁸³

---

⁸³ Бухари, Хибе, 12, 13, Шехадат 9; Муслим, Хибат 9-19; Ебу Давуд, Бую 83; Несаи, Нухл 1; Ибни Мадже, Хибат 1.

76. Прочита ли се една трета от Корана за една нощ?

Ебу Саид ел-Худри (р.а) разказва:

„Един ден Пратеникът (с.а.с.) попита сподвижниците си:

- Можете ли да прочетете една трета от Корана за една нощ?

Това предложение им се стори доста трудно:

- О, Пратенико на Аллах, кой от нас е способен на това!

- Сура Ихляс (кул хувеллаху) е една трета от Корана.”⁸⁴

---

⁸⁴ Бухари, Фезаилул-коран 13; Муслим, Мусафирин 259; Тирмизи, Фезаилул Коран 11.

77. Искащият възмездие сподвижник

Известният с чувството си за хумор енсар Усейд ибн Худайр (р.а.) разказва:

„Един ден като говорех на една сбирка, пошегувах се и разсмях хората.

Пратеникът на Аллах (с.а.с.) на шега ме докосна по кръста с тоягата, която държеше в ръката си.

- Заболя ме, искам възмездие – му казах аз.
- Щом е така, хайде вземи своето – отвърна той.
- Добре, но ти си с риза, а аз съм гол до кръста.

Тогава Пратеникът (с.а.с.) вдигна ризата си, а аз веднага го прегърнах и започнах да го целувам по хълбока:

- О, Пратенико на Аллах, ето това исках аз.”⁸⁵

---

⁸⁵ Ебу Давуд, Едеб 148; Таберани, ел-Муджемул-кебир, 1, 205, 206; Хаким, ел-Мустедрек, III, 327.

78. Хайде върни си му дрехата

Аббад ибн Шурахбил (р.а.) разказва:

“Една година настъпи глад. Отидох в Медина заедно с чичовците си. Влизайки в една от мединските ниви, събрах няколко класа пшеница, после ги смачках с ръце и събрах зърната им. Една част от тях изядох, а другите сложих в джоба си. Внезапно се появи собственикът на нивата, удари ме и ми взе дрехата. Аз се оплаках на Пратеника (с.а.с.) и той веднага го повика:

- Защо го наби?

- О, Пратенико на Аллах, набих го, защото беше влязъл в градината ми, беше събрал житните класове и им беше оронил зърната.

- Виж, трябваше да научиш този неук човек, как да постъпи правилно, а ти не го направи. Той беше гладен, трябваше да го нахраниш, а ти не го нахрани. Хайде, върни му дрехата.

Връщайки ми дрехата, човекът ми даде и една мяра пшеница...”⁸⁶

---

⁸⁶ Ебу Давуд, Джихад 85; Несаи, Куцат 21; Ибни Мадже, Тиджарат 67.

79. Пропадащите добрини

Робът Севбан ибн Будждуд (р.а.), който беше освободен от Пратеника (с.а.с.), разказва:

„Един ден Пратеникът (с.а.с.) каза:

- Знам хора от моята общност, които на Съдния ден ще дойдат с добрини, колкото планините Тихаме, обаче Всевишният Аллах ще стори тези добрини на пращинки и не ще остане дори следа от тях.

Във връзка с това го попитах:

- О, Пратенико на Аллах, извести ни кои ще бъдат те, за да не бъдем и ние като тях.

- Те са ваши братя и са като вас. Стават през нощта и правят ибадет, обаче вършат неща, които са забранени от Всевишния Аллах там, където никой не ги вижда.”⁸⁷

---

⁸⁷ Ибни Мадже, Зухд 30; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, II, 32, 505.

80. Проклятието се връща

Абдуллах б. Аббас (р.а.) разказва:

“Един човек, който стоеше до Пратеника (с.а.с.) и вятърът развяваше дрехата му, каза:

- Проклет да си!

Воден от чувството на милост, Мухаммед (с.а.с.) го поучи:

- Не проклинай вятъра! Неговото задължение е да духа и да развява. Ако някой произнесе незаслужено проклятие, то се връща при самия него.”⁸⁸

---

⁸⁸ Ебу Давуд, Едеб 45; Тирмизи, Бирр 48; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха II, 62.

81. Обетът на жените

Дъщерята на Рукайка, Умейме (р.а.) разказва:

С група жени от Медина застанахме пред Пратеника (с.а.с.), за да дадем обет, че приемаме Исляма.

- О, Пратенико на Аллах, даваме ти дума, че не ще приемем друго божество, освен Аллах, не ще крадем, не ще вършим прелюбодеяния, не ще убиваме децата си⁸⁹, не ще измисляме лъжи и не ще клеветим. И не ще се противопоставяме срещу никоя истина, за която ще ни известиш.

- Колкото ви е по силите и колкото имате възможност?

- О, Пратенико, Аллах и Неговият пратеник са по-милостиви към нас от самите нас! Подай си ръката да ти дадем обет!

- Аз не се ръкувам с жени. И думата ми към една жена е като към сто жени.”⁹⁰

---

⁸⁹ Убиването на женските рожби през периода на невежеството било част от традициите на арабите. Момичетата се приемали като унижение. Ислямът прекъснал тази лоша традиция.

⁹⁰ Малик, Муватта “Бейат” 2; Тирмизи, Сийер 37; Несаи, Беят 17; Ибни Мадже, Джихад 43.

82. Мярката за добро и за зло

Ебу Умаме Судай Ибн Аджлайн (р.а.) разказва:

“Един човек, обръщайки се към Пратеника (с.а.с.), го попита:

- О, Пратенико на Аллах, какво е вярата?

- Ако доброто, което си извършил, те радва, а лошото те натъжава, то ти си вярващ.

- О, Пратенико на Аллах, а какво е грях?

- Ако едно нещо тревожи сърцето ти, не го прави!”⁹¹

---

⁹¹ Ахмед б. Ханбел, Муснед, 11,252,255; Хаким, ел-Мустедрек, I, 58-59,11,16; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, II, 91, 550.

83. Пътищата, водещи към добрините (севаб)

Ебу Зер (р.а.) разказва:

“Един ден Пратеникът (с.а.с.) заповяда следното:

- Всеки трябва да дава садака всеки ден, в който слънцето изгрява.

- О, Пратенико на Аллах, та ние нямаме толкова имоти, как да дадем толкова садака? – го попитах.

- Всяко от следните неща, е садака: изричането на текбир – „Аллаху Екбер“, на “Субханеллах”, “Елхамдулиллях”, “Ля иляхе илляллах”, “Естегфируллах”, насочване към доброто и възпиране от злото; отстраняване на тръни, кости, камъни от там, където минават хората, отвеждането на слепия до желаното от него място; разясняването на глухия и слепия, докато разберат; показването правилния път на питащия, ако го знаеш; помагането на този, който е изпаднал в беда и търси помощ; помощта към слабия с всички възможности... Ето всички тези неща се смятат за милостиня (садака), която си дал за себе си. Дори половото сношение с жена си е садака.

- Как е възможно задоволяването на плътските ми желания да бъде садака за мен? – го попитах.

- Ако ти се роди дете и то израсне разумно и добро, и точно когато се надяваш да ти бъде от полза и умре, не би ли очаквал награда от Аллах затова?

- Разбира се, че бих очаквал!

- Добре де, ти ли си създал това дете?

- Не, разбира се, че Аллах го е създал.

- А ти ли си го напътил по правия път?

- Разбира се, че не, Аллах е напътстващия по правия път.

- Ти ли си давал неговото препитание?

- Не, без съмнение Аллах го дава.

- Ето това е положението. Ти задоволявай плътските си желания по позволения начин и се пази от забраненото. Ако Аллах пожелае, може да умъртви или да остави живо детето, което ще се роди. Ти пак ще спечелиш награда за това.”⁹²

---

⁹² Ахмед бин Ханбел, Муснед, V, 168-169; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, II, 117-119.

84. Колко поздрава трябва да се отправят към Пратеника?

Убей ибн Кааб (р.а.) разказва:

“Веднъж след като беше минала една трета от нощта, Пратеникът (с.а.с.) се събуди и каза:

- О, хора, споменавайте Аллах! (Един ден) ще затръби първият рог, който ще разтърси земята. След него ще затръби и втория. Смъртта ще дойде и ще връхлети с цялата си сила. Да, без съмнение, тя ще връхлети с цялата си сила.

- О, Пратенико на Аллах, аз ти отправям много поздрав, всъщност колко поздрав трябва да отправям?

- Колкото желаеш.

- Ако отделям една четвърт от дуите си за поздрав, дали ще е правилно?

- Отдели колкото си искаш, но ако отделиш повече, то без съмнение ще е по-добре за теб.

- Тогава да отделя половината от дуите си за отправяне на поздрав.

- Отдели колкото пожелаеш, но ако сториш, повече, то ще е за твое добро.

- Тогава две трети, стига ли?

- Колкото искаш, но ако увеличиш, за теб ще бъде по-добре.

- Какво ще кажеш, ако времето, което отделям за дуа, го използвам за отправяне на поздрав към теб?

- Тогава Аллах (дж.дж.) ще премахне всички твои тревоги и ще опрости греховете ти.⁹³

---

⁹³ Тирмизи, Къямет 23.

85. Защо Айше (р.а.) се ядоса на евреите?

Айше (р.а.) разказва:

“Веднъж, когато бях с Пратеника (с.а.с.), един евреин поиска разрешение да влезе. Той му позволи и когато влезе, евреинът каза:

- Ес-саму алейке я Мухаммед.⁹⁴

- Ве алейке.⁹⁵ – му отвърна Пратеникът.

Аз исках да реагирам на тази непристойна постъпка, но понеже знаех, че Пратеникът няма да одобри поведението ми, просто си замълчах.

В това време дойде още един евреин и поздрави:

- Ес-саму алейке.

- Ве алейке.

Аз отново понечих да отговоря на евреина, но мислейки за недоволството, което ще породя у Пратеника (с.а.с.), отново се отказах от намерението си.

След малко пристигна и трети евреин, който изрече същия поздрав:

- Ес-саму алейке.

Тогава не издържах и избухнах:

- Нека Аллах вземе твоята душа, нека проклятието и наказанието на Аллах се стовари върху вас, о братя на маймуните

---

⁹⁴ Евреинът се престорил, че казва “ес-селяму алейке”, но всъщност казал “ес-саму алейке”, което в превод от арабски значи “Аллах да вземе душата ти” (един вид проклятие).

⁹⁵ Пратеникът (с.а.с.), отговаряйки “ве алейке” отвърнал на неговия поздрав. В смисъл – “това което казваш нека важи и за теб”.

и свинете! Как може да поздравявате Пратеника на Аллах с поздрав, с който Аллах не го поздравява?

Обръщайки се към мен, Пратеника (с.а.с.) каза:

- Айше, Аллах не обича лошото поведение и лошите думи. Те изрекоха лоши думи срещу нас и ние им отвърнахме. Техните думи по никакъв начин не могат да ни навредят. Евреите са завистлив народ. Те ще ни завиждат чак до Сетния ден, за богатата, с които Аллах ни е дарил. И най-вече за петъчния ден, който бе даден на нас, а не на тях и за къблето, с което Аллах дари нас, а не тях. Те ни завиждат и за поздравите помежду ни и за изговарянето на "Амин" след четенето на Фатиха, когато изпълняваме намаз зад имама."⁹⁶

---

⁹⁶ Ахмед бин Ханбел, Муснед, VI, 134-135.

86. Как Ебу Рафи'а стана мюсюлманин

Ебу Рафи 'а Еслем – робът, когото Пратеника (с.а.с.) освободил, разказва:

“Мекканците бяха ме изпратили като вестоносец при Мухаммед (с.а.с.). Като го видях, в сърцето ми се събуди желание да стана мюсюлманин:

- О, Пратенико, кълна се в Аллах, че аз никога вече няма да се завърна при Курейшите.

Достойният Пратеник (с.а.с.) каза:

- Аз няма да тръгна срещу споразумението, което сключихме и няма да задържам вестоносците. Сега ти се върни обратно, и ако чувствата, които изпитваш сега, изпитваш и там, върни се тук!

Аз отидох в Мека, именно за това. По-късно се завърнах при Пратеника (с.а.с.) и приех Исляма.”⁹⁷

---

⁹⁷ Ебу Давуд, Джихад 151; Ахмет бин Ханбел, Муснед, VI, 8; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, II, 315-316, номер 702.

87. Радостна вест

Ебу Хурейра (р.а.) разказва:

“Един ден Пратеникът (с.а.с.) посети свой сподвижник, който се беше разболял и вдигнал температура. Аз го придружих.

- Имам радостна вест за теб! – каза той на болния. Аллах Теаля повелява: “Болестта е моят огън. С него Аз изпитвам своя вярващ раб, в замяна на огъня на Джехеннема, който е заслужил в Съдния ден.”⁹⁸

---

⁹⁸ Тирмизи, Тъб 35; Ибни Мадже, Тъб 18; Ахмет б. Ханбел, Муснед, II, 440; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, II, номер 557.

88. Какво щеше да му дадеш?

Абдуллах ибн Амир (р.а.) разказва:

“Веднъж Пратеника (с.а.с.) беше дошъл у дома. Тогава бях още дете и си играех на улицата. Майка ми ме извика:

- Абдуллах, ела насам! Погледни какво ще ти дам!

Пратеникът (с.а.с.) я попита:

- Какво щеше да му дадеш?

- Щях да му дам една фурма – отговори тя.

- Ако не беше дала нищо на детето, щеше да ти се запише като лъжа.”⁹⁹

---

⁹⁹ Ебу Давуд, Едеб 80; Ахмед б. Ханбел, Муснед, III, 447; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, II, 73, номер 748.

89. Два въпроса, два отговора

Абдуллах ибн Омер (р.а.) разказва:

“Веднъж бях при Пратеника (с.а.с.) и видях, че някакъв човек от енсарите, идвайки при него, го поздрави и попита:

- О, Пратенико на Аллах, кой вярващ е по-достоеен?

- Този, който има добър характер – отговори той.

- А кои вярващи са по-умни?

- Тези, които най-много мислят за смъртта и които по най-добър начин се подготвят за живота след смъртта. Ето тези са най-умните вярващи.”¹⁰⁰

---

¹⁰⁰ Ибни Мадже, Зухд 31; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, III, 372-373, номер 1384.

90. Наградата за онези, които отправят поздрави и благослов (саяту селям) на Пратеника (с.а.с.)

Ебу Талха ел-Енсари (р.а.) разказва:

“Един ден Пратеникът (с.а.с.) дойде при нас. От изражението на святото му лице се разбираше, че е радостен. Сподвижниците казаха:

- О, Пратенико на Аллах, от лицето ти разбираме, че си радостен.

- Да радостен съм! При мен дойде едно меляике и каза: О, Мухаммед! Твоят Господар, Който е Всемогъщ и Всеславен ти повелява: **“Онзи от твоята общност, който ти отправи поздрав, ще му дам награда, равняваща се на десет поздрава. Който ти отправи благослов, Аз ще му дам награда за десет. Това не ще ли те удовлетвори?”**

Тогава казах:

- Разбира се, че ме удовлетворява.

- Ето затова съм радостен – отговори Пратеникът (с.а.с.)”¹⁰¹

---

¹⁰¹ Несаи, Сехв 47, 55; Дарими, Рикак 58; Ахмет б. Ханбел, Муснед, IV, 30; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, II, 481-482, номер 829.

91. Пътят, смекчаващ сърцето

Ебу Хурейра (р. а.) разказва:

“Един човек дойде при Пратеника (с.а.с.) и му се оплака от закоравялото си сърце.

Той му каза:

- Ако искаш да ти се смекчи сърцето, нахрани бедния и погали сирака по главата.”¹⁰²

---

¹⁰² Ахмед бин Ханбел, Муснед, II, 2631387.

92. Случилото се на похода към Хайбер

Ибраз ибн Сарие (р.а.) разказва

“Бяхме отишли с Пратеника (с.а.с.) в Хайбер¹⁰³. С него бяха и някои от сподвижниците му. Управителят на Хайбер бе вироглав и инат човек. Обръщайки се към Пратеника (с.а.с.), той му каза:

- Мухаммед! Нима ще изколите магаретата ни, ще ядете плодовете ни и ще биете жените ни? Пратеникът (с.а.с.) се ядоса от тези думи и каза на Абдуррахман ибн Авф (р.а.):

- Ибн Авф! Качи се на коня си и обяви на всички, че в Дженнета ще влязат само вярващите! И кажи на всички да се съберат за намаз!

Мюсюлманите се събраха и след като свърши намазът, Пратеникът (с.а.с.) се изправи и каза:

- Нима някой от вас, разположил се удобно в креслото си, смята, че Аллах не е забранил други неща освен тези, които е забранил в Свещения Коран? Вижте, кълна се в Аллах, че аз също заповядах някои неща, дадох някои съвети и забраних някои неща. Броят на заповедите и забраните ми са колкото тези в Свещения Коран, а може би и повече. Докато Ехли Китаб¹⁰⁴ си плащат данъците, Аллах не позволява да влизате в домовете им без тяхно разрешение, да унижавате жените им и да ядете от плодовете им.”¹⁰⁵

---

¹⁰³ Случката се е случила след превземането на Хайбер и назначаването на един еврейин за управител на еврейското население.

¹⁰⁴ Според повечето ислямски учени Ехли Китаб са християните и евреите. В случаят става въпрос за евреите.

¹⁰⁵ Ебу Давуд, Харадж 31, 33; Таберани, ел-Евсат, VII, 184; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, II, 541-542.

93. Съветите, които даде на Укбе

Укбе ибн Амир (р.а.) разказва:

“Един ден се срещнах с Пратеника (с.а.с.), поздравих го, хващайки го за ръката, му казах:

- О, Пратенико на Аллах, кой е пътят към спасението за един вярващ?

Той ми отговори:

- Укбе, контролирай езика си, гледай да си спокоен въкъщи. Разкайвайки се за деянията си, плачи за греховете си!

Друг ден отново се срещнахме с Пратеника (с.а.с.), но този път Той ме поздрави, хващайки ме за ръката, ми каза:

- Укбе бин Амир! Да те науча ли на някои сури каквито няма подобни в Тората, в Псалмите и в Евангелието?

Отговорих му, че съм съгласен и той ми каза: “Кул хувеллаху ехад”, “Кул еузу бираббил фелек” и “Кул еузу бираббин нас”.

- О, Укбе! Не ги забравяй! Непременно ги чети всяка вечер! – ми каза накрая.

Откакто ме посъветва да не ги забравям, до сега ги чета задължително всяка вечер.

Отново се срещнах с Пратеника ни (с.а.с.). Поздравявайки го, хванах ръката му и казах:

- О, Пратенико на Аллах. Кажи ми кои са най-добродетелните дела?

- Укбе, не прекъсвай връзката с този, който прекъсва с теб. Продължавай да даваш на този, който престане да ти дава. И прости на този, който е бил несправедлив към теб.”¹⁰⁶

---

¹⁰⁶Тирмизи, Зухд 60; Ахмед бин Ханбел, Муснед, IV, 148,158, V, 259; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, II, 551-552.

94. Кой иска да практикува тези неща?

Ебу Хурейра (р.а.) разказва:

“Един ден Мухаммед (с.а.с.) попита:

- Кой от вас би искал да прилага или да научи някого, който ще прилага нещата, които ще ви кажа?

Аз отговорих:

- О, Пратенико на Аллах, аз искам.

Хвана ми ръката и изброи следните пет неща:

1. Стой далече от харама (забраненото) и по този начин ще станеш човекът, извършващ най-много ибадет сред хората.

2. Бъди доволен от това, което Аллах ти е дал и тогава ще бъдеш най-богатият сред хората.

3. Отнасяй се добре със съседа си, така ще станеш по-добър вярващ.

4. Това, което искаш за себе си, го искай и за другите и по този начин ще станеш добър мюсюлманин.

5. Не се смей много, защото смехът убива сърцето.¹⁰⁷

---

¹⁰⁷ Тирмизи, Зухд 2; Ахмед б. Ханбел, Муснед, II, 310; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, И, 600-603; Също така в Ибни Мадже, Зухд 24.

95. Нещата, които водят в Дженнета и Джехеннема

Ебу Хурейра (р.а.) разказва:

“Веднъж един мюсюлманин дойде при Пратеника (с.а.с.) и го попита:

- Кое е това нещо, което ще отведе най-много хора в Дженнета?

Пратеникът (с.а.с.) му отговори:

- Да не се противопоставя на Аллах и добрият характер.

На въпроса “Кое е това нещо, което ще отведе най-много хора в Джехеннема, отговори:

- Езикът и половият орган.”¹⁰⁸

---

¹⁰⁸ Тирмизи, Бирр 62; Ибни Мадже, Зухд 29; Ахмед б. Ханбел, Муснед, II, 291, 392.

96. Пратеник-раб

Ебу Хурейра (р.а.) разказва:

“Един ден Джебраил (а.с.), както си стоял при Пратеника (с.а.с.), изведнъж вдигнал глава и погледнал към небето. В същото време едно меляике слязъл на земята и Джебраил (а.с.) казал:

- Това меляике слиза на земята за пръв път, откакто е създаден.

След като меляикето се спуснал на земята, отишъл при Мухаммед (с.а.с.) и му казал:

- Мухаммед, твоят Господар ме изпрати при теб, за да те попитам какъв искаш да бъдеш, пратеник-владетел или пратеник-раб?

Джебраил (а.с.) посъветвал Пратеника:

- Мухаммед, бъди скромнен към своя Господар!

Тогава Мухаммед (с.а.с.) казал:

- Не искам да бъда пратеник-владетел, а пратеник-раб!”¹⁰⁹

---

¹⁰⁹ Ахмед бин Ханбел, Муснед, II, 231; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, III, 3-4.

97. Да бъдеш любимец на хората и на Аллах

Сехл ибн Са'д (р. а.) разказва:

“Един ден при Мухаммед (с.а.с.) дойде един човек и го попита:

- О, Пратенико на Аллах! Кажи ми дело, за което да бъда обичан и от Аллах, и от хората.

Отговорът му бе следният:

- За да бъдеш обичан от Аллах, не отдавай значение на земното, а за да бъдеш обичан от хората, не очаквай от тях изгода.”¹¹⁰

---

¹¹⁰ Ибни Мадже, Зухд 1; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, 11,624-628.

98. Някои от основите на религията

Амр ибн Абесе (р.а.) разказва:

“Посетих Мухаммед (с.а.с.) в местността Указ в Медина и го попитах:

- О, Пратенико на Аллах, кой повярва в религията, която донесе?

- Двама повярваха, единият е свободен, а другият – роб – бил отговорът.

По това време при него бяха Ебу Бекир (р.а.) и Билял Хабеш (р.а.).

Попитах:

- Какво е да си мюсюлманин?

- Да говориш благи думи и да раздаваш храна.

- Какво е вяра?

- Да бъдеш търпелив, щедър и да проявяваш разбиране.

- Кой мюсюлманин е по-достоеен?

- Който с думите и делата си не вреди на другите.

- Кой вярващ е по-превъзходен?

- Този с добър характер.

- Кой намаз е по-превъзходен?

- Намазът, при който се стои по-продължително време на крака.

- Кое преселение е по-достойно?

- Избягването на неща, нежелани от Аллах.

- Кой джихад е по-превъзходен?

- Този, в който бива убит конят на воюващия, а неговата кръв бъде пролята.

- Кои часове са най-ценни?

- Последната част от нощта. Преди зазоряване меляикетата се присъединяват към фарза на сутрешния намаз. След като се зазори, не се изпълнява друг намаз, освен два рекята суннет преди фарза на сутрешния намаз. След като изпълниш сутрешния намаз, не изпълнявай друг до изгрев слънце, защото то изгрява от върха на шейтана и по това време неверниците се покланят на слънцето. Поради това не се моли, докато слънцето не се е извисило. И видиш ли, че слънцето се е издигнало, изпълни намаз, защото по това време има меляикета покрай изпълняващия намаз. И продължи намаза, докато сянката на копието все още я има. И я прекрати в момента, когато слънцето се наклони на запад. И наклони ли се, започни намаз, защото той е задължение, и има меляикета до изпълняващия намаза. И продължи да се кланяш до залез слънце и спри при залез слънце, защото слънцето залязва от върха на шейтана и неверниците му се покланят по това време.

1. Амр ибн Абесе (р.а.) по време на невежеството не обожавал идолите и не ги харесвал. И така, когато разбрал, че в Мекка се е появил пратеник, заминал за там веднага. Видял се с Мухаммед (с.а.с.), който по това време разпространявал Исляма тайно, станал мюсюлманин и пожелал остане при него. Обаче Мухаммед (с.а.с.), съзирайки бъдещето му, казал да се върне вкъщи и когато чуе че, ислямът се е разпространил, да се върне при него. Така и станало, след преселението той заминал за Медина.

2. “Слънцето изгрява от върха на шейтана (между двата рога)” има метафорично значение. Покланящите се на слънцето правят ибадет при залез и изгрев слънце, защото шейтанът ги е

притиснал в шепата си, казвайки им: “Вашият Господар е слънцето”. Така Мухаммед (с.а.с.) с думите си: “Слънцето изгрява от върха на шейтана” разяснява голямото влияние на шейтана върху кланящите се на слънцето.”¹¹¹

---

¹¹¹ Ахмед бин Ханбел, Муснед, IV, 785, Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха 11,91-93.

99. При появата на разногласия

Ибраз ибн Сарие (р.а.) разказва:

“Един ден, след сутрешния намаз, Хз. Мухаммед (с.а.с.) изнесе такава беседа, че от нея потръпнаха сърцата и се насълзиха очите ни. След това му казахме:

- О, Пратенико на Аллах, ти говори като човек, се сбогува и си заминава. Какво би ни посъветвал да направим?

Мухаммед (с.а.с.) каза следното:

- Оставям ви на един ясен път, подобен на нощта и деня му. След мен от този път ще се отклонят само обречените на гибел. Този от вас, който живее дълго, ще се сблъска с прекалено много разногласия. Тогава ваше задължение е да се придържите към моята сунна, която познавате добре, и към сунната на напътените Хулефа-и Рашидин (правоверни халифи на Пратеника). Привържете се здраво към тях и се предпазвайте от противопоставяне на Аллах. И се подчинявайте на вашите водачи, дори да е абисински роб. Вярващият е като послушна камила, където я дръпнеш натам върви. И стойте далеч от нововъведенията в религията. Защото всяко нововъведение е заблуда.”¹¹²

---

¹¹²Ибни Мадже, Мукаддима 6; Ахмед бин Ханбел, Муснед, IV, 126; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, II, 610-611, номер 937. Отделно вж.: Ебу Давуд. Суннет 5; Тирмизи, Илим 16.

100. Споменаването, което препоръча на дъщерята на чичо си

Дъщерята на Ебу Талиб, Умму Хани (р.а.) разказва:

“Един ден Мухаммед (с.а.с.) беше дошъл при мен и го попитах:

- О, Пратенико, вече остарях, напълнях и силите ми намаляха. Кажи ми ибадет, който ще мога да извършвам и седнала.

Мухаммед (с.а.с.) ми отговори:

- Кажи сто пъти “Субханеллах”, това ще ти донесе награда, все едно си освободила сто роби от рода на Исмаил. Кажи сто пъти “Елхамдулиллях” – това ще ти донесе награда, колкото би ти донесло подготвянето на сто коня за джихад по пътя на Аллах. Кажи сто пъти “Аллаху Екбер” и това ще ти донесе награда, колкото сто камили, приготвени за курбан. Кажи сто пъти “Ля иляхе илляллах” и тази награда запълва разстоянието от земята до небето. И в този ден се представят на Аллах делата на онези, които извършили подобно на твоите.”¹¹³

---

¹¹³ Ахмед бин Ханбел, Муснед, VI, 344; Ибни Мадже, Едеб, 56; Албани, Силсилетул-ехадисис-сахиха, III, 302-304.

101. Достоеен за Дженнета

Ебу Хурейра (р.а.) разказва:

“Един бедуин дойде при Мухаммед (с.а.с.) и му каза:

- О, Пратенико, кажи ми ибадет, с който ще вляза в Дженнета.

Мухаммед му новели:

- Ще правиш ибадет на Аллах и не ще съдружаваш друго с Него, ще изпълняваш намаз ще даваш зекят и ще спазваш оруч през месец Рамазан.

Бедуинът стана и, тръгвайки си, каза:

- Кълна се в Аллах, че от това което ми повели не ще направя нито повече, нито по-малко.

- Който желае да види един достоен за Дженнета, нека погледне към този човек – повели Мухаммед (с.а.с.)”¹¹⁴

---

¹¹⁴ Бухари, Зекят 1; Муслим, Иман 15.

Речник

абдест: *персийска, усл.* ритуално измиване преди молитва (намаз).

азиз: *араб.* 1. драг, любезен. 2. уважаем, ценен. 3. свят, свещен,

айет: *араб. усл.* знамение от Корана.

Аллаху Екбер: *араб. усл.* Аллах е най-велик (възхвала).

Аллаху Теаля: *араб. рел.* Великият Аллах,

берекетуху: *араб.* берекет, изобилие, плодородие

Бисмиллях: *араб.* в името на Аллах, с името на Аллах.

валлахи: *араб. усл.* клетва, (заклевам се в Аллах) най-разпространената клетва.

веселяту vessеляму аля Мухаммед: *араб.* И поздрав и мир върху Мухаммед (с.а.с.).

гъйбет: *араб. усл.* злословие, злодумство.

джелил: *араб.* 1. велик. 2. върховен. 3. славен, именит, бележит, знаменит, прочут, знатен.

джемаат: *араб. усл.* 1. събрани хора за молитва и обред 2. религиозна общност.

дженнет: *араб.* рай.

джехеннем: *араб.* ад, пъкъл,

дуа: *араб. усл.* Молитва, молене,

дуня: *араб. усл.* свят, вселена, мир.

езан: *араб. усл.* покана за молитва с висок глас от минарето, но в джамията.

елхамдулиллях: *араб.* вид възхвала, слава на Аллах.

елхамдулилляхи раббил алемин: *араб.* слава на Аллах, Господа на световете.

енсар: *араб.* местните мюсюлмански жители на Медина, помогнали на мюсюлманските преселници от Мека.

естагфируллах: *араб.* Аллах да ми прости,

ехли китаб: *араб.* хората на писанието (евреи и християни).

зекят: *араб. усл.* предвидена в корана помощ определена за бедните. Задължителна за, богатите, имащи определено богатство (имот);

ибадет: *араб. усл.* обожавано, култ, служене,

ихляс: заглавие на глава от Корана,

йерхамукеллах: *араб.* Аллах да те помилва,

камет: *араб.* покана за молитва от мюезина (глашатая).

къямет: *араб. рел.* край на света, второто пришествие,

кяфир: *араб. рел.* неверник,

ля иляхе илляллах: *араб. усл.* няма друго божество освен Аллах.

меляикета: *араб.* ангели; **мелек** – ангел.

месджид: *араб. усл.* Място за изпълнение на молитвата намаз – джамия.

месджиди Небеви: *араб. усл.* Име на свещената джамия в Медина.

мимбер: *араб.* издигнато място за проповеди в джамия.

намаз: *персийска, усл.* обредна молитва в определено време.

нафиле: *араб.* допълнително служене на Аллах с цел спечелване на повече севаб.

оруч: *персийска*, постене,

пейгамбер: *персийско*, *исл.* пратеник,

расулюллах: *араб. исл.* пратеникът на Аллах. Има се предвид Мухаммед (с.а.с.).

Расулю Екрем: *араб.* най-благородния пратеник, т.е. Мухаммед (с.а.с.).

рахметуллах: *араб.* милостта на Аллах,

рекят: *араб. исл.* част от молитвения обред,

садака: *араб.* милостиня, подаяние,

сахабе: *араб. исл.* сподвижник на Мухаммед (с.а.с.)

севаб: *араб. исл.* благодеяние, добро дело.

селяват: *араб.* поздрав към пратеника,

селяму алейкум: *араб.* поздрав между мюсюлманите – мир върху вас.

селяту вее селям: *араб.* поздрав и мир над Пратеника (с.а.с.).

субханеллах: *араб. исл.* Аллах е пречист (вид споменаване на Аллах).

сура: *араб. исл.* глава от корана.

текбир: *араб.* възвеличаване на Аллах,

тесбих: *араб.* споменаване на Аллах,

фарз: *араб.* задължително, религиозно задължение.

хазрети: *араб.* превъзходителство, светейшество, величество.

хатим: *араб. рел.* прочитане на Корана от начало до край.

Ибрахим: пратеника Авраам.

Иса: пратеника Исус.

Муса: пратеника Мойсей.

Юсуф: пратеника Йосиф,

хутбе: *араб. усл.* петъчна проповед при групова молитва.

шехид: *араб. усл.* мъченик умрял за вяра, родина и пр. Човек загинал по пътя на Аллах. Според исляма всеки шехид ще отиде в Дженнета.

© Prof. Dr. M. Yaşar Kandemir. Peygamberimizden 101 Hatıra, Ist., 2005.

© ФПБ „Ахмед Давудоглу“ 2007/1428 по хиджра

бул. “Мария Луиза”, № 27, ет. 1, гр. София

www.davudoglu.com, e-mail: davudoglu@mail.bg

© Всички права на български език запазени.

ISBN – 13:978-954-91349-3-3